Απόφαση **131 / 2018** (ΣΤ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Αριθμός 131/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΤ' Ποινικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μαρία Γαλάνη - Λεοναρδοπούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Αρτεμισία Παναγιώτου - Εισηγήτρια, Γεώργιο Αναστασάκο, Μαρία Γεωργίου και Ευφροσύνη Καλογεράτου - Ευαγγέλου, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 7 Νοεμβρίου 2017, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χαράλαμπου Βουρλιώτη (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέα Χαράλαμπου Αθανασίου, για να δικάσει την αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, περί αναιρέσεως της υπ' αριθμ. 204, 205, 206, 229/2016 αποφάσεως του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Ρεθύμνου. Με κατηγορούμενο τον Ι. Κ. του Γ., κάτοικο ..., που παρέστη με τους πληρεξούσιους δικηγόρους του Γεώργιο Περράκη και Μερόπη Βαγιωνάκη και με πολιτικώς ενάγουσα την Ε. Κ. του Π., κάτοικο ..., που παρέστη με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Παναγιώτη Παπαιωάννου.

Το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Ρεθύμνου, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσείων Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζητεί τώρα την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην με αριθμό και ημερομηνία ...-4-2017 έκθεση αναιρέσεως, η οποία συντάχθηκε ενώπιον του Γραμματέως του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου Γ. Σ. και καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό ...2017.

Αφού άκουσε

Τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή η έκθεση αναίρεσης και τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί σύμφωνα με το άρθρο 505 παρ.2 ΚΠΔ να ζητήσει την αναίρεση οποιασδήποτε αποφάσεως μέσα στην προθεσμία του άρθρου 479 παρ. 2 του ιδίου Κώδικα, δηλαδή μέσα σε τριάντα ημέρες από την καταχώριση της απόφασης στο υπό του άρθρου 473 παρ.3 του αυτού Κώδικα προβλεπόμενο ειδικό βιβλίο. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δικαιούται να ασκήσει αναίρεση κατά οιασδήποτε αποφάσεως εκδιδομένης υπό οιουδήποτε ποινικού δικαστηρίου και για όλους τους λόγους που περιλαμβάνονται στο άρθρο 510 παρ. 1 ΚΠΔ μεταξύ των οποίων και η έλλειψη της από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 ΚΠΔ απαιτούμενης ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας (αρθρ. 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ).

Στην προκειμένη περίπτωση, η υπό κρίση αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, για αναίρεση της υπ' αριθμ. 204, 205, 206, 229/2016 απόφασης του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Ρεθύμνου , με την οποία ο κατηγορούμενος Ι. Κ. του Γ. κρίθηκε ομόφωνα αθώος για τις πράξεις α) της αποπλάνησης παιδιών που δεν συμπλήρωσαν τα 12 έτη κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση, β) της ασέλγειας μεταξύ συγγενών με κατιόντες που δεν συμπλήρωσαν τα 15 έτη κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση, γ) της παραγωγής υλικού παιδικής πορνογραφίας με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν συμπλήρωσε τα 15 έτη κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση και δ) της ενδοοικογενειακής απειλής κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση, έχει ασκηθεί νόμιμα, με εμπρόθεσμη αίτηση του αναιρεσείοντος Εισαγγελέα στον αρμόδιο γραμματέα του Αρείου Πάγου και τη σύνταξη της σχετικής εκθέσεως (άρθρ.504 παρ.1, 505 παρ.2, 509 παρ.1, 473 παρ.3, 474 παρ.1 του ΚΠΔ). Επομένως, είναι παραδεκτή και πρέπει να εξετασθεί ως προς τη βασιμότητα των λόγων της. Επειδή, προκειμένου για αθωωτική απόφαση, ενόψει του τεκμηρίου της αθωότητας, που θεσπίζεται και από τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και δεδομένου ότι αντικείμενο αποδείξεως στην ποινική δίκη αποτελεί η ενοχή και όχι η αθωότητα του κατηγορουμένου, έλλειψη αιτιολογίας, που ιδρύει τον εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ λόγο αναιρέσεως, υπάρχει είτε όταν δεν εκτίθενται στην απόφαση καθόλου ή εκτίθενται ελλιπώς ή κατά τρόπο ασαφή τα πραγματικά περιστατικά, που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, είτε όταν δεν αιτιολογεί το δικαστήριο, με σαφήνεια και πληρότητα, γιατί δεν πείσθηκε για την ενοχή του κατηγορουμένου από τα αποδεικτικά μέσα που αναφέρονται στα πρακτικά, τα οποία έλαβε υπόψη για τον σχηματισμό της κρίσεώς του. Δεν απαιτείται όμως να παρατίθενται περιστατικά από τα οποία το δικαστήριο επείσθη για την αθωότητα του κατηγορουμένου. Στην προκειμένη περίπτωση, με την προσβαλλομένη υπ' αριθμ. 204, 205, 206, 229/2016 απόφασή του, το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Ρεθύμνου κήρυξε ομόφωνα τον κατηγορούμενο Ι. Κ. του Γ., κάτοικο ..., αθώο του ότι:

Α. Στην περιοχή των Χανίων, εντός του χρονικού διαστήματος Σεπτεμβρίου 2011 έως και Ιούνιο του 2013, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου εγκλήματος ενήργησε ασελγείς πράξεις με πρόσωπα τα οποία δεν είχαν συμπληρώσει τα δώδεκα έτη. Ειδικότερα, εντός του ανωτέρω χρονικού διαστήματος, απογευματινές ώρες, αν και γνώριζε ότι οι δύο θυγατέρες του Ε. και Σ.-Μ., ήταν ανήλικες (γεννηθείσες στις 24.5.2006 και 29.9.2010 αντίστοιχα), εκμεταλλευόμενος την αγάπη που έτρεψαν για αυτόν, καθώς επίσης και την παιδική αθωότητα, αφού οδηγούσε τις τελευταίες στο συζυγικό κρεβάτι, ενεργούσε ασελγείς πράξεις σε βάρος τους και συγκεκριμένα, αφού αφαιρούσε τα ρούχα τους και τα εσώρουχα τους και όντας ο ίδιος γυμνός (ή ενίοτε φορώντας ένα δαντελένιο εσώρουχο), τις θώπευε στα γεννητικά τους όργανα, έβαζε το δάχτυλο του στα αιδοία τους, αναφέροντάς τους χαρακτηριστικά ότι "αυτό είναι παιχνίδι". Εν συνεχεία, τοποθετώντας στο γεννητικό του μόριο πάνινες κούκλες ή προσποιούμενος ότι το εν στύση γεννητικό του όργανο ήταν κούκλα, τις έβαζε να το αγγίζουν. Επιπλέον, αναφέροντας στις θυγατέρες του ότι θα παίξουν το παιχνίδι "αστέρι", τις τοποθετούσε ανάμεσα στα πόδια του, έτσι ώστε το γεννητικό του όργανο να ακουμπάει εναλλάξ στα αιδοία τους, όπως και στο κεφάλι τους και στο στόμα τους. Με τις παραπάνω πράξεις, τις οποίες τελούσε κατ' εξακολούθηση σε βάρος των εν λόγω ανήλικων, προσέβαλε την προσωρινή αξιοπρέπεια και γενετήσια ελευθερία των τελευταίων, ικανοποιώντας τη γενετήσια ορμή του.

Β. Στην περιοχή των Χανίων, εντός του χρονικού διαστήματος Σεπτεμβρίου 2011 έως και Ιούνιο του 2013, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου εγκλήματος, ενήργησε ασελγείς πράξεις με συγγενείς του εξ αίματος κατιούσας γραμμής. Ειδικότερα, στον ανωτέρω τόπο και χρόνο ενήργησε τις ασελγείς πράξεις που αναλυτικά αναφέρονται στην υπό στοιχεία Α κατηγορία με τα τέκνα του. Ε. και Σ.-Μ., οι οποίες γεννήθηκαν στις 24.5.2006 και 29.9.2010 αντίστοιχα, κι ενώ αυτές δεν είχαν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας τους.

Τ. Στους κατωτέρω αναφερόμενους τόπους και σε μη διακριβωθείσες επακριβώς κατά την ανάκριση ημερομηνίες, πάντως εντός του χρονικού διαστήματος Σεπτεμβρίου 2011 έως και Ιούνιο του 2013, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου εγκλήματος, ενεργώντας με πρόθεση παρασκεύασε (δηλ. παρήγαγε) πορνογραφικό υλικό, δηλαδή υλικό που συνίσταται σε πραγματικές αποτυπώσεις, σε υλικό φορέα του σώματος ανηλίκων, που αποσκοπούν στη γενετήσια διέγερση, συνδέεται δε το πορνογραφικό αυτό υλικό με ανήλικα που δεν έχουν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας τους, διαπράττοντας το έγκλημα της πορνογραφίας ανηλίκων κατ' εξακολούθηση. Την πράξη του αυτή τέλεσε κατά συνήθεια, καθώς από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης αυτής για μεγάλο χρονικό διάστημα προκύπτει σταθερή ροπή του προς τη διάπραξη του ανωτέρω εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητάς του. Ειδικότερα, κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα, εντός της οικίας του, επί της οδού ..., παρασκεύασε, δηλαδή δημιούργησε ο ίδιος πορνογραφικό υλικό κατά την παραπάνω έννοια, με το να προβαίνει σε λήψη και αποτύπωση φωτογραφιών με την φωτογραφική μηχανή του και να καταγράφει σε άγνωστο ακόμη αριθμό φωτογραφιών γυμνά τα δύο ανήλικα τέκνα του, Ε. και Σ.-Μ., οι οποίες γεννήθηκαν στις 24-5-2006 και 29-9-2010 αντίστοιχα. Συγκεκριμένα, απεικόνιζε τα ανωτέρω ανήλικα τέκνα του αποκλειστικά και μόνο στα σημεία των γεννητικών τους οργάνων. Αποσκοπεί δε το πορνογραφικό υλικό που παρασκεύασε στη γενετήσια διέγερση, δηλαδή στο να διεγείρει τα γενετήσια ένστικτα. Οι πράξεις του δε αυτές αφορούν πορνογραφικό υλικό με εικονιζόμενα ανήλικα πρόσωπα που δεν έχουν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του. Την πράξη του αυτή τέλεσε κατά συνήθεια, καθώς από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης αυτής για μεγάλο χρονικό διάστημα, ανώτερο του έτους, με την καταγραφή σε ηλεκτρονικό φορέα (φωτογραφική μηχανή] των ίδιων των ανήλικων τέκνων του γυμνών, προκύπτει σταθερή ροπή του προς τη διάπραξη του ανωτέρω εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητάς του.

Δ. Στα Χανιά, σε άγνωστο ακόμη στην ανάκριση ακριβές χρονικό διάστημα, πάντως εντός του έτους 2012, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου εγκλήματος, προκάλεσε, ως μέλος οικογένειας, σε άλλα μέλη αυτής τρόμο και ανησυχία, απειλώντας τα με παράνομη πράξη. Συγκεκριμένα, εντός του χρονικού διαστήματος της άνοιξης του 2012, κρατώντας ένα μαχαίρι κουζίνας με μήκος λάμας είκοσι εκατοστών, απευθύνθηκε στη σύζυγο του Ε. Κ. του Π. με τη φράση "εγώ κάποια μέρα θα σε σκοτώσω", προκαλώντας της τρόμο και ανησυχία. Επιπλέον, σε άγνωστο ακόμη στην ανάκριση ακριβές χρονικό διάστημα, πάντως εντός του έτους 2012 έως και τον Ιούνιο του 2013, απειλούσε εξακολουθητικά την ανήλικη θυγατέρα του Ε. Κ. (γεννηθείσα στις 24.5.2006) ότι αν αναφέρει οτιδήποτε από αυτά που έκαναν στο συζυγικό κρεβάτι, θα την σκότωνε".

Για να καταλήξει στην ανωτέρω απαλλακτική του κρίση το Δικαστήριο δέχτηκε ανελέγκτως στο σκεπτικό του, μετά από εκτίμηση των αναφερομένων λεπτομερώς στο προ̄μιο αυτού κατ είδος αποδεικτικών μέσων, ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα : "Ο κατηγορούμενος, Ι. Κ., και η πολιτικώς ενάγουσα Ε. Κ., μετά από διετή αισθηματικό δεσμό τέλεσαν πολιτικό γάμο στις 14.11.2005 στο ..., από τον οποίο απέκτησαν δύο θυγατέρες, ήτοι την Ε. Κ. που γεννήθηκε την 24.05.2006 και την Σ. - Μ. Κ. που γεννήθηκε την 29.09.2010. Αμφότεροι οι γονείς των ανωτέρω κοριτσιών είναι εκπαιδευτικοί και ειδικότερα ο μεν κατηγορούμενος είναι καθηγητής πληροφορικής και η πολιτικώς ενάγουσα καθηγήτρια γερμανικών. Η έγγαμος συμβίωση των ανωτέρω υπήρξε αρχικά ανέφελη, όπως και τα προηγηθέντα χρόνια του δεσμού τους πριν το γάμο, και η πολιτικώς ενάγουσα επιβεβαίωνε την αρχική της εκτίμηση ότι ο κατηγορούμενος ήταν ένας σοβαρός νέος, νοικοκύρης, ικανός πατέρας και πολύ αφοσιωμένος στην οικογένειά του. Μάλιστα, κατά τα πρώτα αυτά έτη του κοινού τους βίου ουδόλως διαπίστωσε κάποια ερωτική ιδιαιτερότητα του συζύγου της ή ενδεχομένως άλλο ανησυχητικό γεγονός, πέραν ίσως μίας συχνής ενασχόλησης με τους υπολογιστές που περνούσε απαρατήρητη λόγω της άγνοιάς της με το αντικείμενο αυτό, αλλά και η οποία επιπρόσθετα δικαιολογούνταν από την επαγγελματική ειδίκευση του κατηγορουμένου ως καθηγητή πληροφορικής. Η πολιτικώς ενάγουσα σύντομα με τη διαπίστωση της εγκυμοσύνης της και συγκεκριμένα από 15-3-2010 έως 7-6-2012 ήταν σε σχεδόν συνεχή άδεια από τη υπηρεσία της, και ειδικότερα διαδοχικά σε αναρρωτική λόγω επαπειλούμενης εγκυμοσύνης, κύησης, λοχείας, χωρίς αποδοχές και εν τέλει ανατροφής τέκνου. Έτσι ουσιαστικά επέστρεψε στην υπηρεσία της τον Σεπτέμβριο του 2012. Μετά την γέννηση του πρώτου τους παιδιού το ζεύγος αποφάσισε να ασχοληθεί από κοινού με την ανατροφή αυτού, χωρίς τη συνδρομή είτε των γονέων τους είτε κάποιου τρίτου ατόμου. Για το σκοπό αυτό μοιράζονταν τις καθημερινές εργασίες του σπιτιού, ακόμα και το μπάνιο των παιδιών τουλάχιστον έως την ηλικία των δυο ετών, οπότε και έκτοτε επιμελούνταν αυτού συνήθως, κατόπιν συμφωνίας των γονέων, η μητέρα. Κατά την διάρκεια της ανατροφής των τέκνων τους ουδέποτε τα τελευταία κατέστησαν μάρτυρες των ερωτικών τους επαφών, που το ζεύγος διατηρούσε έως και τον Μάιο του 2012, ενώ ουδόλως διαπιστώθηκε ότι αυτοί και δη ο κατηγορούμενος κυκλοφορούσαν γυμνοί ή ελαφρά ενδεδυμένοι στο σπίτι τους. Ενώ έτσι είχαν τα πράγματα, τον Σεπτέμβριο του 2010 ο κατηγορούμενος πήρε μετάθεση στο ... με κοινή απόφαση των γονέων προκειμένου να μπορεί ο πατέρας να συνεισφέρει στην ανατροφή των τέκνων του, αφού λόγω της εργασίας του στο σχολείο αυτό το ωράριο του θα ήταν συνήθως από τις 19.30 έως τις 21.30. Παράλληλα, η πολιτικώς ενάγουσα ήταν διορισμένη στο ... όπου την μία εβδομάδα εργαζόταν σε πρωινό ωράριο και την άλλη σε εσπερινό ωράριο. Κατά δε την εργασία της σε απογευματινό ωράριο έφευγε από την συζυγική της οικία κατά το μεσημέρι και γύριζε συνήθως κατά τις 19:30. Την 18η Δεκεμβρίου 2011 η πολιτικώς ενάγουσα ευρίσκονταν με την κόρη της Ε., πεντέμισι ετών τότε, στο αυτοκίνητο της και μετέβαινε σε φιλανθρωπική εκδήλωση του .... Κατά τη διάρκεια της διαδρομής, η ανήλικη κόρη της της' εκμυστηρεύτηκε ότι είχε δει το πέος του κατηγορουμένου πατρός της. Η πολιτικώς ενάγουσα θορυβημένη από το γεγονός σταμάτησε το αυτοκίνητο και ζήτησε περισσότερες πληροφορίες από το τέκνο της, χωρίς όμως να μπορέσει το τελευταίο να της παράσχει. Σκοπός της πολιτικώς ενάγουσας ήταν να διαπιστώσει αν ο κατηγορούμενος είχε δείξει σκόπιμα το πέος του στο παιδί τους προς το σκοπό της δικής του ερωτικής τέρψης ή αν ήταν ένα τυχαίο γεγονός. Η πολιτικώς ενάγουσα όμως έμεινε με την εντύπωση ότι ο κατηγορούμενος είχε σκόπιμα προβεί σε μία τέτοια ενέργεια, αφού αδυνατούσε να εξηγήσει το πώς είναι δυνατό να δει η ανήλικη θυγατέρα της το πέος του κατηγορουμένου. Εντούτοις, παρά το γεγονός ότι η ίδια είχε εσφαλμένα πειστεί για το ότι ο κατηγορούμενος είχε συνειδητά δείξει το πέος του στην κόρη της, ουδόλως το ανακοίνωσε αυτό στον κατηγορούμενο, αλλά περιέργως το κράτησε κρυφό από αυτόν. Η ίδια εκθέτει βέβαια ότι τον Δεκέμβριο του 2011 το ανέφερε στον πατέρα της, συνταξιούχο εκπαιδευτικό, πλην όμως ο τελευταίος αρνείται καταθέτοντας στο ακροατήριο του Δικαστηρίου ότι έγινε γνώστης τέτοιας πληροφόρησης εκείνη την στιγμή, αφού, όπως καταθέτει, η πρώτη πληροφόρηση ότι κάτι δεν πάει καλά με το ζεύγος ήταν όταν του τηλεφώνησε η κόρη του τον Ιανουάριο του 2012 και του ανέφερε γενικά ότι συμβαίνει κάτι στην Ε. και ότι έχει περάσει μεγάλο άγχος συνεπεία της οποίας εμφάνισε πρόβλημα συχνουρίας. Σημειώνεται ότι ο πεθερός του κατηγορούμενου έως τότε τον είχε δει μόνο τέσσερις φορές και δεν είχε μεταβεί ούτε καν στο γάμο της κόρης του με αυτόν, όπως ομολόγησε. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι το αρχικό αυτό περιστατικό της αναφοράς της ανήλικης Ε. ότι είδε το πέος του κατηγορουμένου παρουσιάστηκε αργότερα στην με αριθμό ...-8-2013 αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, την οποία συνυπογράφει η πολιτικώς ενάγουσα επιβεβαιώνοντας το περιεχόμενο της, ως αναφορά της

ανήλικης Ε. ότι ο κατηγορούμενος της έδειξε το πέος του, ενώ πολύ αργότερα στην από 25-10-2013 έγκληση της παρουσιάστηκε ως αναφορά της ανήλικης Ε. ότι ο κατηγορούμενος της έδειξε το πέος του και επιπρόσθετα της ζήτησε να του το αγγίξει. Η διαδοχική αυτή παρουσίαση ενός αρχικά μη αξιολογήσιμου ποινικά γεγονότος με διαρκώς νέα παράθεση γεγονότων που στηρίζουν μία αντίληψη της πολιτικώς ενάγουσας περί διενέργειας ασελγών πράξεων από πλευράς του κατηγορουμένου σε βάρος της κόρης του δεν είναι τυχαία ούτε απόρροια νέων διηγήσεων από πλευράς της ανήλικης. Αποδείχθηκε ότι η ανήλικη Ε. εισερχόμενη με αθωότητα στο μπάνιο του σπιτιού τους αντίκρυσε τον κατηγορούμενο να ουρεί και συνακόλουθα είδε το πέος του. Μπροστά στην αμήχανη αυτή στιγμή, ο κατηγορούμενος ουδόλως της επέδειξε το πέος του, πολύ δε περισσότερο δεν την προέτρεψε να το αγγίξει. Η μεταφορά του γεγονότος όμως αυτού στην πολιτικώς ενάγουσα έλαβε άλλες διαστάσεις στο μυαλό της, αφού πείστηκε, χωρίς στοιχεία όμως, αλλά μόνο λόγω της ενδιάθετης πεποίθησης αυτής, ότι ο σύζυγος της δεν μπορεί παρά να επέδειξε το πέος του στην κόρη τους, αφού δεν έκρινε ότι αυτό μπορεί να ήταν τυχαίο. Η πεποίθησή της δε αυτή ενισχύθηκε και από την αμέλειά της να το συζητήσει με τον κατηγορούμενο, γεγονός που αν συνέβαινε και υπό το πρίσμα των απαντήσεων του συζύγου της και του ύφους αυτών, θα επιβεβαιώνονταν ή αντιθέτως θα διασκεδάζονταν οι πεποιθήσεις της. Εύλογα βέβαια, η τελευταία εκδοχή του περιστατικού με την δήθεν πρόταση του κατηγορουμένου να αγγίξει το πέος του η θυγατέρα τους δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια, αφού αλλιώς θα μνημονεύονταν και στο σχετικό δικόγραφο των ασφαλιστικών μέτρων. Ακολούθως, τον Ιανουάριο του 2012 η ανήλικη Ε. παρουσίασε το μνημονευθέν μόλις ανωτέρω πρόβλημα συχνουρίας, λόγω χαλάρωσης της ουροδόχου κύστης και το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε με φαρμακευτική αγωγή, η οποία χορηγήθηκε από τον Απρίλιο του 2012 από τον παιδίατρο Ζ. και για τρεις μήνες, με θετικά αποτελέσματα. Δεν αποδείχθηκε ότι τα αίτια ήταν ψυχολογικά αφού δεν προσκομίστηκε σχετική' συνταγή ιατρού για χορήγηση φαρμάκων σε σχέση με την αντιμετώπιση ψυχολογικού προβλήματος. Επιπλέον, δεν κρίνεται πειστική η κατάθεση του πατρός της πολιτικώς ενάγουσας ότι ο ανωτέρω ιατρός αφού εξέτασε την εγγονή του απεφάνθη ότι πρόκειται για άγχος, αλλά απεναντίας της έδωσε φαρμακευτική αγωγή για οργανικό πρόβλημα. Ακόμα και αυτή του η διαπίστωση (περί φαρμακευτικής αγωγής για οργανικό πρόβλημα) αποδεικνύει ότι το πρόβλημα ήταν κατεξοχήν οργανικό και καμία σχέση δεν έχει με φερόμενες ασελγείς πράξεις του κατηγορουμένου, όπως όψιμα επιχειρήθηκε να συνδεθεί. Στη συνέχεια, τον Μάιο του 2012, ο κατηγορούμενος λόγω ενός ατυχήματος της μητρός αυτού, συνεπεία του οποίου νοσηλεύτηκε στο νοσοκομείο, πήγε με την αδελφή του να αγοράσουν κάποια χρειώδη αντικείμενα για την οικία της, όπου νοσηλεύονταν. Κατά τη διάρκεια των αγορών αυτών, ο κατηγορούμενος προέβη στην αγορά για την δική του οικογένεια και ενός μαχαιριού για ψωμί, δεδομένου ότι κάτι τέτοιο έλειπε από το δικό τους σπίτι. Το μαχαίρι αυτό μεταφέρθηκε στο σπίτι του πλην όμως διαπιστώθηκε ότι την άλλη μέρα το εν λόγω μαχαίρι πετάχθηκε από την πολιτικώς ενάγουσα, η οποία αντικρύζοντάς το φοβήθηκε. Την επομένη ημέρα, ο κατηγορούμενος αναζητώντας το μαχαίρι δεν το βρήκε και ρωτώντας την πολιτικώς ενάγουσα για την τύχη αυτού, πληροφορήθηκε ότι αυτό είχε πεταχθεί λόγω του φόβου που αισθάνθηκε η τελευταία. Ενόψει αυτής της καταστάσεως, ο κατηγορούμενος με περιπαικτικό ύφος της είπε κατά λέξη: "θα αγοράσω άλλο μαχαίρι, ελπίζω να μην το πετάξεις και ελπίζω να μη χρειαστεί να σε σφάξω". Ο σκοπός του προφανώς δεν ήταν να τρομοκρατήσει την σύζυγο του, αφού ούτε προηγούμενες αντιπαραθέσεις είχε με αυτήν, ούτε υπήρχε ένταση εκείνη τη στιγμή με αυτήν, αλλά κυρίως το ύφος του πρόδιδε ότι ήθελε να αστειευτεί με αυτήν.

Αντίθετο συμπέρασμα δεν μπορεί να προκύψει από την ελάχιστα πειστική κατάθεση της πολιτικώς ενάγουσας, η οποία υπό το πρίσμα όλων όσων φοβόταν για τον κατηγορούμενο, παρεξηγούσε αναιτιολόγητα κάθε ενέργεια του τελευταίου. Συνεπώς, ο κατηγορούμενος πρέπει να απαλλαγεί της κατηγορίας της ενδοοικογενειακής απειλής (κατά το σκέλος που στρέφεται κατά της πολιτικώς ενάγουσας) που τον βαραίνει. Ακολούθως, κατά τον ίδιο μήνα, ήτοι τον Μάιο του 2012, ο κατηγορούμενος ευρίσκονταν στο σαλόνι του σπιτιού του μαζί με τις δύο του κόρες και ζωγράφιζαν. Τότε ο κατηγορούμενος ζωγράφισε έναν ποδοσφαιριστή, πλην όμως η Ε. ζήτησε από τον πατέρα της να της ζωγραφίσει έναν άντρα ποδοσφαιριστή. Τότε ο τελευταίος ονόμασε "Τ." τον ποδοσφαιριστή και ζωγράφισε ένα τριγωνάκι στο ύψος των γεννητικών οργάνων λέγοντας στην κόρη του: "Να, έχει ανδρικό πιπί". Δεν αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος χρησιμοποίησε τη λέξη "ψωλή", αλλά και ούτε ότι επεδείκνυε τη ζωγραφιά στις κόρες του επαναλαμβάνοντας τη φράση "αυτό είναι ψωλή". Πολύ δε περισσότερο δεν είπε τη φράση "αυτό είναι μια ψωλή και θα μπει στον κώλο της μάνας σου", όπως αναφέρει η μάρτυρας Α. στην αναγνωσθείσα κατάθεσή της διογκώνοντας έτι περισσότερο το περιστατικό. Ενώ έτσι έβαιναν τα πράγματα, κατά τον Σεπτέμβριο του 2012 ξεκίνησε η νέα σχολική χρονιά και η ανήλικη Ε. φοίτησε στην πρώτη τάξη του δημοτικού ενώ η αδελφή της Σ.-Μ. σε παιδικό σταθμό, αμφότερες τις πρωινές ώρες. Η προσαρμογή των παιδιών στο νέο σχολικό περιβάλλον δεν ήταν ομαλή και η Ε. παρουσίασε ανασφάλειες, κλεινόταν στον εαυτό της και δεν είχε ικανοποιητική επικοινωνία με τους συμμαθητές της. Παράλληλα, παρουσίασε ονυχοφαγία. Μάλιστα, περί τον Ιανουάριο του 2013 η δασκάλα του παιδιού, η κ.Ν., κάλεσε στο σχολείο την πολιτικώς ενάγουσα και της ανέφερε ότι το παιδί ήταν πολύ ταραγμένο και είχαν διαταραχθεί οι σχέσεις με τις φίλες της ενώ ήταν επιθετική μαζί τους. Παράλληλα, αντίστοιχη ενημέρωση είχε και ο κατηγορούμενος, ο οποίος με τη σειρά του απέδωσε την κατάσταση αυτή σε πιθανή ενδοσχολική βία. Δεν αποδείχθηκε ότι κατά την περίοδο εκείνη η ανήλικη Ε. εκμυστηρεύτηκε στην μητέρα της οιοδήποτε φόβο σε σχέση με τον πατέρα της και ότι δήθεν τρόμαζε όταν αποχωριζόταν με την μητέρα της. Εντούτοις, η πολιτικώς ενάγουσα παρερμηνεύοντας την έως τότε συμπεριφορά του κατηγορουμένου, αφού θεωρούσε ότι όλα όσα είχαν συμβεί αποτελούσαν ενδείξεις σεξουαλικής παρενόχλησης ή και κακοποίησης κατευθυνόμενη προς την μεγαλύτερη κόρη τους αποφάσισε να απευθυνθεί στον παιδοψυχίατρο Α. Π.. Η πολιτικώς ενάγουσα ανέφερε στον κατηγορούμενο ότι πρόκειται να επισκεφτεί τον ανωτέρω ιατρό, αποκρύπτοντας όμως τον αληθή λόγο, αφού αντ' αυτού διαβεβαίωσε τον κατηγορούμενο ότι θα συναντηθεί με τον ιατρό για το θέμα των ανησυχιών της μικρής στο σχολείο και της ονυχοφαγίας. Στην πρώτη αυτή συνάντηση με τον ανωτέρω παιδοψυχίατρο που έλαβε χώρα περί τον Ιανουάριο του 2013 μετέβη σε αυτόν μόνο η πολιτικώς ενάγουσα, η οποία και του μετέφερε τις ανησυχίες της, χωρίς όμως να μπορεί να ευδοκιμήσει η συζήτηση και να καταλήξει σε συμπεράσματα προφανώς λόγω και της απουσίας της κόρης της. Ενώ συνέβαιναν αυτά, και η πολιτικώς ενάγουσα ακόμα δεν είχε βέβαια στοιχεία για την φερόμενη δράση του κατηγορουμένου, εκμεταλλευόμενη το γεγονός ότι εκείνη την περίοδο δόθηκε στους εκπαιδευτικούς η δυνατότητα να υποβάλλουν στο διάστημα 21-31 Ιανουαρίου αιτήσεις για μετάθεση, ζήτησε υπηρεσιακά την μετάθεσή της σε σχολείο της Αθήνας, χωρίς όμως να το ανακοινώσει στο σύζυγο της. Σημειωτέον ότι όταν τον Ιούνιο βγήκαν τα αποτελέσματα των μεταθέσεων και η αίτηση της πολιτικώς ενάγουσας απερρίφθη, αυτή εν τέλει έκανε αμοιβαία μετάθεση με συνάδελφο της και μετατέθηκε στην Αθήνα. Το γεγονός αυτό, το οποίο αρνείται η πολιτικώς ενάγουσα ότι έλαβε χώρα εκείνη την περίοδο, αποτελεί ένδειξη ότι τουλάχιστον από εκείνη τη στιγμή είχε πλέον σχηματίσει βεβαία

πεποίθηση ότι ο κατηγορούμενος είχε όντως προβεί στις ενέργειες για τις οποίες κατηγορείται. Ακολούθως, τον Φεβρουάριο του 2013 στο μεσημεριανό τραπέζι, στο οποίο ευρίσκονταν όλη η οικογένεια, η Ε. ανέφερε η Ε. ότι στο σχολείο ένα παιδί ανέβηκε στο θρανίο και επέδειξε τα γεννητικά του όργανα. Η πολιτικώς ενάγουσα της είπε ότι σε ένα παιδί αυτό δεν είναι τόσο σοβαρό, αλλά αν το κάνει ενήλικας είναι ανώμαλος. Δεν απεδείχθη όμως ότι η ανήλικη Ε. ακούγοντας αυτό αναρωτήθηκε λέγοντας "Δηλαδή ο μπαμπάς είναι ανώμαλος;", αφού η σχετική κατάθεση της πολιτικώς ενάγουσας δεν κρίνεται ότι ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Στις 18 Φεβρουαρίου 2013 η πολιτικώς ενάγουσα πήγε για δεύτερη φορά στον ιατρό Α.Π., χωρίς και πάλι να το γνωρίζει ο κατηγορούμενος. Στη συνάντησα αυτή ήταν παρούσα τόσο η ανήλικη Ε., όσο και η πολιτικώς ενάγουσα. Δεν αποδείχθηκε τι διεμείφθη ακριβώς στην συζήτηση αυτή, αφού ούτε σημειώσεις κρατήθηκαν ούτε ηχογραφήθηκε η μία και μοναδική αυτή συνεδρία. Η πολιτικώς ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η ανήλικη κόρη της μετέφερε στο γιατρό το ότι ο μπαμπάς της (και ήδη κατηγορούμενος) έπαιζε με αυτήν και την αδελφή της ένα παιχνίδι κατά το οποίο άγγιζε τις θυγατέρες του στο πουλάκι τους. Η αλήθεια είναι όμως ότι η ανήλικη Ε. έως τότε είχε αναφέρει ότι μόνο ότι είδε το πέος του πατέρα της ενώ η μητέρα της θεωρούσε ότι της το είχε δείξει ο πατέρας της. Είναι συνεπώς προφανές ότι η ανήλικη Ε., κατόπιν σχετικής υποβολής από την πολιτικώς ενάγουσα (για τον μηχανισμό της οποίας θα γίνει λόγος κατωτέρω) ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος πατέρας της της επέδειξε το πέος του, φράση όμως που όπως θα αναφερθεί και στην συνέχεια δεν απεικόνιζε την αλήθεια. Άλλωστε, αν η πολιτικώς ενάγουσα γνώριζε ήδη από την 18η Φεβρουαρίου 2013 ότι ο κατηγορούμενος δήθεν έπαιζε με τα παιδιά τους ένα παιχνίδι κατά το οποίο άγγιζε τις θυγατέρες του στο πουλάκι τους τότε προφανώς και θα το ανέγραφε ως γεγονός στην με αριθμό κατάθεσης ...-8-2013 αίτηση περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων για τη προσωρινή ανάθεση σε αυτήν της επιμέλειας των θυγατέρων τους. Το γεγονός ότι ένα τέτοιο καταλυτικό γεγονός δεν αναφέρθηκε την 28η-8-2013 αποδεικνύει ότι η εν λόγω διήγηση περί παιχνιδιού και αγγίγματος του αιδοίου των ανηλίκων δεν είχε αναφερθεί ποτέ έως τότε. Αποδεικνύεται όμως περαιτέρω ότι κατά τον ίδιο παιδιοψυχίατρο παρόλο που το παιδί φαίνεται ειλικρινές, εντούτοις σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποφανθεί ότι σε αυτήν την ηλικία τεκμαίρεται η αλήθεια σε όσα λέει, δεδομένου ότι η φαντασία του παιδιού επηρεάζεται εύκολα. Καταλήγει δε (βλ. ενδεικτικά το από 23-9-2013 ιατρικό του σημείωμα) ότι το ζήτημα της. πιθανής κακοποίησης των τέκνων του κατηγορουμένου χρήζει επισταμένης διερεύνησης για να υποστηριχθεί επιστημονικά. Συμπληρωματικά δε, στο από 17-2-2014 ιατρικό σημείωμα που χορήγησε στον κατηγορούμενο εξειδικεύει την "επισταμένη διερεύνηση" εκθέτοντας ότι απαιτείται πλήθος εξετάσεων για να διακριβωθεί η πιθανή κακοποίηση και ιδίως η ψυχολογική εκτίμηση του μεγαλύτερου τέκνου και των γονέων του, αλλά και η ψυχιατρική αμφοτέρων των γονέων. Περαιτέρω δε, απαιτούνται περισσότερες συνεδρίες με το παιδί. Σημειώνει δε ο εν λόγω ιατρός ότι τα παιδιά επηρεάζονται εύκολα και ορισμένες φορές δεν μπορούν να διακρίνουν την φαντασία από την πραγματικότητα. Για το λόγο αυτό οι περισσότερες συνεδρίες ίσως να διευκόλυναν το συμπέρασμα για το τι ακριβώς συμβαίνει. Σημειώνεται βεβαίως ότι, σύμφωνα και με τα ανωτέρω, οι περισσότερες συνεδρίες με το παιδί ίσως να οδηγούσαν σε ασφαλέστερο συμπέρασμα, άρα όχι οπωσδήποτε. Είναι προφανές ότι ο παιδοψυχίατρος Α.Π. εξέφρασε τις ανωτέρω νηφάλιες επιφυλάξεις του για τις διηγήσεις της ανήλικης Ε. και στην πολιτικώς ενάγουσα αφού δεν είναι δυνατό να έχουν μεταβληθεί οι επιστημονικές του απόψεις από τη στιγμή της εξέτασης της ανήλικης έως και την σύνταξη των δύο ανωτέρω σημειωμάτων. Εντούτοις όμως είναι προφανές ότι

ουδόλως μετέπεισαν την βεβαία πεποίθηση της πολιτικώς ενάγουσας ότι η θυγατέρα της είναι θύμα κακοποίησης ή παρενόχλησης. Ήδη δε, ακόμη και σήμερα θεωρεί ότι η φράση του ιατρού πως "το παιδί κατηγορεί τον πατέρα και δείχνει ειλικρινές" αποτελεί απόδειξη της ειλικρίνειας του παιδιού ή εν πάση περιπτώσει μία πρώτη αναφορά των όσων διηγήθηκε αργότερα. Εντούτοις, η ανωτέρω φράση του ιατρού έρχεται σε αντίθεση με την επιστημονική του άποψη ότι απόφανση για τέτοια θέματα γίνεται μόνο κατόπιν ενδελεχέστερης έρευνας. Αποτελεί μόνο μία εκτίμηση, που σαφώς στερείται εδραίας επιστημονικής βάσης, η οποία ακόμα και για τον ίδιο δεν αποτελεί απόδειξη. Εντούτοις, οι διηγήσεις της ανήλικης Ε. επιβεβαίωσαν στην πολιτικώς ενάγουσα την σφαλερή πεποίθησή της ότι η τελευταία ήταν θύμα του κατηγορουμένου. Ακολούθως, και υπό το πρίσμα των ανωτέρω, η πολιτικώς ενάγουσα περί τον Μάιο του 2013 μετέβη στην παιδοψυχίατρο Β. Σ., Επιμελήτρια Α ΕΣΥ του ... για να εξεταστεί η ανήλικη Ε.. Πραγματοποιήθηκε μόνο μία συνεδρία με το παιδί, κατά την οποία το ανήλικο ουδέν γεγονός ανέφερε που να εμπίπτει ή να παραπέμπει σε σεξουαλική παρενόχληση του από τον κατηγορούμενο (βλ.. μεταξύ άλλων την με αριθμό ...-3-2015 απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Ιατρικού ..., που εμπεριέχει την απολογητική της θέση-σελ. 10). Εντούτοις, η ανωτέρω παιδοψυχίατρος στις 8-10-2013 με την ιδιότητα της Παιδοψυχιάτρου του Κέντρου, Ψυχική Υγείας ..., χορήγησε στην πολιτικώς ενάγουσα ιατρική γνωμάτευση, στην οποία αναφέρεται ότι η κόρη της Ε., έπασχε από μετατραυματικό άγχος σχετιζόμενο με σεξουαλική παρενόχληση από τον πατέρα και ως θεραπευτική μέθοδο συνέστησε την παρακολούθηση του παιδιού από Ψυχίατρο καθώς, όπως αναγράφεται στη γνωμάτευση, τα συμπτώματα, ήτοι ο φόβος για την ασφάλεια της μητέρας, οι εφιάλτες και η πτώση της σχολικής επίδοσης ήταν έντονα. Στην γνωμάτευση αυτή που χορήγησε πέντε σχεδόν μήνες μετά την μία και μοναδική φορά που είδε τον πατέρα, καθ' ην στιγμή το παιδί, όπως και η ίδια παραδέχθηκε στην απολογία της ουδέν γεγονός ανέφερε που να εμπίπτει, ή να παραπέμπει σε σεξουαλική παρενόχληση του από τον πατέρα. Η γνωμάτευση αυτή που χορήγησε η ανωτέρω παιδοψυχίατρος είναι ανεπαρκέστατη ως προς την τεκμηρίωση του σοβαρότατου συμπεράσματος της περί σεξουαλικής παρενόχλησης του παιδιού από τον πατέρα και την βαρύτητα των επιπτώσεων της τόσο ως προς το παιδί, όσο και ως προς τον πατέρα και δεν πληροί τις ελάχιστες προδιαγραφές που έχει θέσει η παιδοψυχιατρική εταιρία για την περίπτωση των σεξουαλικά κακοποιημένων παιδιών στην οποία είναι αναγκαίο να συντάσσεται μακροσκελής έκθεση πραγματογνωμοσύνης πολλών σελίδων, για την λεπτομερή και εμπεριστατωμένη ανάλυση του περιστατικού (απομαγνητοφώνηση των συνεντεύξεων, αξιολόγηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών και των ψυχολογικών δεδομένων της περίπτωσης, αναφορές στη βιβλιογραφία, υπαγωγή του περιστατικού στην κατηγορία στην οποία ανήκει και λεπτομερείς επεξηγήσεις για την διατύπωση του συμπεράσματος- βλ. την ανωτέρω απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Ιατρικού ...). Επιπροσθέτως δε η γνωμάτευση αυτή χορηγήθηκε χωρίς να τηρηθεί έστω και κατ' ελάχιστο η ενδεδειγμένη διαδικασία διαγνωστικής προσέγγισης, η δε παιδοψυχίατρος επέδειξε σοβαρή επαγγελματική αμέλεια καθόσον μετά από μία ανεπαρκέστατη διαδικασία ως προς το χρόνο που αφιέρωσε στα εμπλεκόμενα πρόσωπα και με σημαντικές ελλείψεις -παραλείψεις σε διάφορα επίπεδα, ήτοι τόσο στη διαδικασία διαγνωστικής αξιολόγησης, όσο και στη μέθοδο που ακολούθησε, και συγκεκριμένα χωρίς ενδελεχή έλεγχο, χωρίς επανειλημμένες ψυχολογικές εξετάσεις του παιδιού και των γονέων, πράγμα το οποίο ήταν απολύτως ερικτό, καθώς κατά τον χρόνο που την επισκέφθηκε η μητέρα και κατά τον χρόνο που εξέτασε το παιδί οι γονείς δεν βρισκόταν σε διάσταση, χωρίς να μεσολαβήσει αρκετός αριθμός συνεδριών με το

παιδί μόνο του καθώς και με τον πατέρα προκειμένου να διακριβωθεί αν το παιδί αναστατώνεται καθ' οιονδήποτε τρόπο από την παρουσία του πατέρα του, προκειμένου να μηδενισθούν οι πιθανότητες σφάλματος καθώς στην ηλικία αυτή η αλήθεια των λόγων δεν είναι δεδομένη (δυσχερής διάκριση-φαντασίας-πραγματικότητας), χωρίς διασταύρωση των πληροφοριών, τήρησης ιστορικού, άνοιγμα φακέλου, χωρίς επανειλημμένες εξετάσεις όλης της οικογένειας και ιδίως του παιδιού με τους γονείς και χωρίς αυτούς, συνεντεύξεις και με τους δυο γονείς, και χωρίς την συμμετοχή και άλλων μελών της παιδοψυχιατρικής ομάδας, κατέληξε με αξιοσημείωτη ευκολία και με τρόπο εντελώς πρόχειρο και έξω από τους κανόνες της σωστής λειτουργίας της ιατρικής στην ως άνω βιαστική γνωμάτευση με την οποία γνωμάτευε κατά θετικό τρόπο περί σεξουαλικής παρενόχλησης του παιδιού από τον πατέρα (βλ. ομοίως την ανωτέρω απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Ιατρικού ...). Σημειωτέον ότι απολογούμενη στο Πειθαρχικό Συμβούλιο του Ιατρικού Συλλόγου η ανωτέρω παιδοψυχίατρος παραδέχτηκε ότι εξέτασε το παιδί μία και μοναδική φορά, καθώς στη συνέχεια αναχώρησε με την μητέρα του στην Αθήνα. Ενώ όμως το παιδί την μία και μοναδική φορά που εξετάσθηκε από την διωκόμενη, δεν ανέφερε οποιοδήποτε περιστατικό που να παραπέμπει σε σεξουαλική παρενόχληση του από τον πατέρα, εντούτοις η διωκόμενη δεν δίστασε να χορηγήσει στις 8-10-2013, ήτοι πέντε μήνες μετά την εξέταση αυτή και χωρίς να έχει επανεξετάσει το παιδί, την επίμαχη γνωμάτευση, με την οποία απέδωσε ευθέως και κατηγορηματικώς το άγχος που είχε διαπιστώσει στο παιδί, σε σεξουαλική παρενόχληση του από τον πατέρα, γνωρίζοντας, όπως και η ίδια παραδέχεται στην απολογία της, ότι η γνωμάτευση αυτή επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί σε επικείμενη δίκη ασφαλιστικών μέτρων, αφού την χορήγησε στον πληρεξούσιο δικηγόρο της μητέρας προκειμένου να την χρησιμοποιήσει στην δίκη κατά του πατέρα με την οποία η μητέρα ζητούσε την ανάθεση σ' αυτήν της επιμέλειας των παιδιών τους, την οποία μάλιστα και πέτυχε, ενώ περιορίστηκε αισθητά το δικαίωμα επικοινωνίας. Πρέπει να σημειωθεί επίσης το εξής γεγονός ενδεικτικό του ήθους της εν λόγω ιατρού. Εκμεταλλευόμενη η ανωτέρω την εσφαλμένη ημερομηνία που αναγράφεται στην επικληθείσα από την ίδια γνωμάτευση της παιδοψυχολόγου κ. Ν. Β., η οποία δόθηκε στις 22-9-2014 και όχι στις 22-9-2013, όπως εσφαλμένως αναγράφεται σ' αυτήν, επεχείρησε να εξαπατήσει το πειθαρχικό συμβούλιο του Ιατρικού ... ισχυρισθείσα ψευδώς στην απολογία της ότι κατά τον χρόνο που χορήγησε την επίμαχη διάγνωση είχε δήθεν υπόψη της την γνωμάτευση της Ν. Β., την οποία όμως δεν μπορούσε τότε να γνωρίζει, καθώς αυτή δόθηκε ένα χρόνο αργότερα. Η ανωτέρω αντιδεοντολογική συμπεριφορά της ιατρού Β.Σ. δεν χαρακτηρίζει μόνο αυτήν. Η πολιτικώς ενάγουσα που συνόδευε την κόρη της σε αυτήν προφανώς γνώριζε τόσο το εύρος των συνεδριών, όσο και τα όσα επιπόθηκαν. Ειδικότερα, η πολιτικώς ενάγουσα εκθέτει ότι στις 27 και 28 Μαΐου 2013 έγιναν οι συνεδρίες με την κ.Σ. με αυτήν ατομικά ενώ στις 3 και 11 Ιουνίου 2013 έγιναν με το παιδί, όπου η μία συνεδρία έγινε παρουσία της και η άλλη μόνο με το παιδί. Παρόλο που αυτό έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τα όσα ομολογεί η ιατρός απολογούμενη, εντούτοις κατά την κοινή με το τέκνο τους συνεδρία σαφώς και θα είχε διαπιστώσει ότι το τελευταίο ουδέν στοιχείο ανέφερε για την δήθεν κακοποίησή του από τον κατηγορούμενο. Εντούτοις, η πολιτικώς ενάγουσα έκανε χρήση της εν λόγω βεβαίωσης σε δίκη ασφαλιστικών μέτρων προκειμένου να εξασφαλίσει την επιμέλεια των ανηλίκων θυγατέρων της, αλλά και να περιορίσει την επικοινωνία του κατηγορουμένου με αυτά. Σημειώνεται ότι η ανωτέρω ιατρός ζήτησε στις 12 Ιουνίου 2013 και είδε τον κατηγορούμενο, όπου του εξέθεσε τα όσα η πολιτικώς ενάγουσα της κατήγγειλε. Στην συνάντηση αυτή που διήρκεσε δεκαπέντε λεπτά ο κατηγορούμενος, αντιλαμβανόμενος για πρώτη φορά το εύρος των σε βάρος του καταγγελιών ζήτησε εμβρόντητος από τη ιατρό να διερευνήσει με τον ασφαλέστερο επιστημονικά τρόπο την αλήθεια ή την αναλήθεια των καταγγελιών. Θέλοντας μάλιστα να διαπιστώσει να διακριβώσει το αν υπήρξε άλλη πηγή πληροφόρησης για τα όσες πράξεις του αποδίδονταν, η ανωτέρω ιατρός του γνωστοποίησε ότι είχε μιλήσει με τον παιδοψυχίατρο Α.Π., ο οποίος όμως, ως είρηται, είναι ιδιαίτερα προσεκτικός στο να μην αποφανθεί ότι η ανήλικη Ε. είχε υποστεί οιασδήποτε μορφής κακοποίησης. Εντούτοις, ο κατηγορούμενος, επιδεικνύοντας για πρώτη φορά μία στάση που συνεχώς επιδεικνύει από την στιγμή της αποκάλυψης των καταγγελιών και εφεξής προσφέρθηκε να βοηθήσει για την αποκάλυψη της αλήθειας με οιονδήποτε τρόπο. Έτσι επιστρέφοντας στο σπίτι του μετά από ερωτήσεις προς τη σύζυγο, η οποία στην αρχή δεν του αποκάλυπτε τα όσα είχαν διαδραματίζονταν επί ένα σχεδόν έτος εν αγνοία του, εν τέλει του αποκάλυψε ότι τον Ιούνιο του 2012 ότι η ανήλικη Ε. της έχει αποκαλύψει ότι είδε τον μπαμπά της γυμνό. Μάλιστα, η πολιτικώς ενάγουσα του διεμήνυσε ότι ως μητέρα ήταν σε διαδικασία να το ψάξει ενδελεχέστερα. Δεν αποδείχθηκε ότι το κατηγορούμενος αντιλαμβανόμενος το εύρος των σε βάρος του καταγγελιών ομολόγησε αυτές λέγοντας τη φράση "έβαλα τα χέρια μου και έβγαλα τα μάτια μου" ή άλλη ομοειδή φράση. Ομοίως, δεν αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος εκείνη την περίοδο τηλεφωνούσε την ανήλικη θυγατέρα του και την απειλούσε λέγοντάς της ότι η οικογένειά τους θα διαλυθεί αν η ανήλικη αναφερόταν σε παιχνίδια με ερωτικές παρεκκλίσεις στα οποία φέρονταν ότι συμμετείχαν αμφότεροι, ενώ ομοίως δεν αποδείχθηκε ότι εν γένει υπήρξε με οιονδήποτε τρόπο απειλητικός απέναντι στην θυγατέρα του. Πρέπει συνεπώς να απαλλαγεί και της πράξης της ενδοοικογενειακής απειλής σε βάρος της θυγατρός του με την οποία βαρύνεται. Παράλληλα, ενώ η πολιτικώς ενάγουσα είχε μεταβεί στην Αθήνα και ευρίσκονταν στην πατρική της οικία, ο πατέρας της, συνταξιούχος παιδίατρος, παρατήρησε ότι η ανήλικη Ε. χάιδευε το αιδοίο της και προσπαθούσε να βάλει μέσα σε αυτό ένα παιδικό καλειδοσκόπιο. Η επιστημονική του εμπειρία του υποδείκνυε ότι σε ανήλικα της ηλικίας της εγγονής του ο αυνανισμός είναι συνηθισμένος, αν και συνήθως διαφορετικής αιτιολογίας από τον αντίστοιχο εφηβικό. Το απρόσμενο όμως γεγονός ήταν η προσπάθεια του μικρού κοριτσιού να βάλει στο αιδοίο της το παιχνίδι. Αυτό κατά την επιστημονική του κρίση αποδείκνυε είτε αυτό του το είχαν μάθει είτε ότι το είχε υποστεί. Τις ανησυχίες του αυτές τις μετέφερε στην θυγατέρα του, η οποία τότε για πρώτη φορά του εκμυστηρεύτηκε όλα όσα θεωρούσε ότι είχαν συμβεί και την φερόμενη δράση του κατηγορουμένου. Προσπάθησαν να μιλήσουν με το παιδί, το οποίο εξεταζόμενο από την μητέρα του και τον παππού του τους μετέφερε ότι ο κατηγορούμενος, ενώ η πολιτικώς ενάγουσα απουσίαζε στη δουλειά της, προέβαινε ιδίως σε πράξεις παρενόχλησης της. Η ίδια εξέθεσε ότι το ανήλικο της μετέφερε πως ο κατηγορούμενος έβαζε δαντελωτό εσώρουχο με δαντέλα από πάνω στο λάστιχο και φαινόταν ο πωπός του, έγδυνε τις κόρες του και παίζανε παιχνίδια κατά τα οποία τους ακουμπούσε στα γεννητικά τους όργανα. Ενίοτε τις έβαζε πάνω του, τις ακουμπούσε στα γεννητικά τους όργανα και τους απειλούσε αν το πουν στη μαμά θα πάθαιναν κακό. Έπαιζαν επίσης ένα παιχνίδι "αστέρι" κατά το οποίο ήταν γυμνός φορώντας εσώρουχο δαντελένιο το οποίο μετά έβγαζε και τοποθετούσε τα ανήλικα παιδιά του με τρόπο κατά τον οποίο τα γεννητικά όργανα του παιδιού ακουμπούσαν στο πρόσωπο του κατηγορούμενου. Επιπλέον, ζητούσε να ακουμπά το πέος του πάνω στα γεννητικά τους όργανα και έβαζε το δάκτυλο στο αιδοίο τους. Κρίνεται ότι η ανωτέρω διήγηση όμως ουδέποτε επιπόθηκε κατά τον τρόπο αυτό από την ανήλικη Ε., αφού άλλωστε περιέχει και πληροφορίες που η πολιτικώς ενάγουσα πολύ αργότερα προσέθεσε στις διηγήσεις της κατά του κατηγορουμένου. Απεναντίας, αποδείχθηκε ότι η ανήλικη Ε. υπό την συναισθηματική πίεση της μητρός και του παππού της και υπό το πρίσμα "κλειστών ερωτήσεων", ήτοι ερωτήσεων που εμπεριείχαν την απάντηση και επιδέχονταν μόνο καταφατική ή αρνητική απάντηση, αποδέχτηκε ό,τι της υποβάλλονταν ως ερωτήσεις από τα αγαπημένα της πρόσωπα (μητέρα και παππού) με τα οποία διαβίωνε πλέον αισθανόμενη ασφάλεια. Μάλιστα το ότι όλα όσα φέρεται ότι είπε τότε η ανήλικη Ε. δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα προκύπτει ιδίως από την σειρά των μετέπειτα εξετάσεων της ανήλικης από ψυχολόγους και παιδοψυχιάτρους. Ειδικότερα, ο ιατρός πατέρας της πολιτικώς ενάγουσας, αφού η ανήλικη εγγονή του είχε επιβεβαιώσει όλα όσα της είχαν υποβληθεί και πεισθείς για την αλήθεια αυτών, προέτρεψε την θυγατέρα του να μεταβεί σε εξειδικευμένους ιατρούς προκειμένου να διαλευκανθεί η δράση του γαμπρού του. Μάλιστα είχε την άποψη ότι εξειδικευμένη και έγκυρη απάντηση θα λάμβανε μόνο από το νοσοκομείο "...", πλην όμως λόγω της χοροταξικής κατανομής των περιστατικών στην Αθήνα δεν κατέστη δυνατό να εξεταστεί η ανήλικη Ε. εκεί. Έτσι προς το σκοπό εξακριβώσεως της αλήθειας, η πολιτικώς ενάγουσα επισκέφτηκε, χωρίς να ενημερώσει τον κατηγορούμενο που προσφέρονταν να συνδράμει στην αποκάλυψη της αλήθειας εξεταζόμενος και ο ίδιος, τον ιατρό Δ.Κ., χωρίς όμως να έχει προκύψει ποια ήταν τα συμπεράσματα του τελευταίου. Σημειώνεται βεβαίως, ότι εν πάση περιπτώσει ουδεμία ιατρική γνωμάτευση του ανωτέρω ιατρού προσκομίστηκε που να επιβεβαιώνει τους ισχυρισμούς της πολιτικώς ενάγουσας. Τότε, η πολιτικώς ενάγουσα γνωστοποίησε στον κατηγορούμενο ότι επιθυμούσε την επιμελέστερη διερεύνηση του επιδίκου περιστατικού στο Νοσοκομείο Παίδων "..." ή σε άλλο υψηλού επιστημονικού επιπέδου ίδρυμα. Ο κατηγορούμενος συμφώνησε, προσθέτοντας ότι εφόσον η τελευταία το επιθυμούσε θα μπορούσε ακόμα και μήνυση να υποβάλει σε βάρος του για να εξεταστεί η αθωότητά του από τις Δικαστικές Αρχές. Εντός ολίγων ημερών, η πολιτικώς ενάγουσα γνωστοποίησε στον κατηγορούμενο ότι είχε βρει μία επιστήμονα, την Ε. Γ., της οποίας το κύρος και οι γνώσεις της τής ενέπνεαν εμπιστοσύνη και η οποία θα αποφαίνονταν με επιστημονικό τρόπο για τη δράση του κατηγορουμένου. Ο τελευταίος, πληροφορούμενος τις προθέσεις της πολιτικώς ενάγουσας συμφώνησε να μεταβούν μαζί στο γραφείο της ψυχολόγου Ε. Γ. στην Αθήνα, όπου μετά από σειρά συνεδριών θα απεκαλύπτετο η αλήθεια. Είναι στο σημείο αυτό χαρακτηριστική η προθυμία του κατηγορουμένου να ακολουθήσει την πολιτικώς ενάγουσα σε οιονδήποτε ιατρό επέλεγε η τελευταία και να υποβληθεί σε οιουδήποτε είδους εξετάσεις επιβάλλονταν, προκειμένου να αποκαλυφθεί η αθωότητά του. Δεν αποδείχθηκε δε, ότι η προθυμία αυτή του κατηγορούμενου πήγαζε από την ψυχραιμία του και την δήθεν πεποίθησή του ότι ουδέποτε θα μπορούσε να αποκαλυφθεί η αλήθεια. Η παιδοψυχίατρος Ε. Γ. διενήργησε πέντε συνεδρίες, μία με την μητέρα η οποία μετέφερε το ιστορικό της οικογένειας και του παιδιού, δύο συναντήσεις με την ανήλικη Ε., μία συνάντηση με τον πατέρα και τέλος μία συνάντηση παρουσία και των δύο γονέων. Παράλληλα, η εν λόγω ψυχολόγος επικοινώνησε με τον κ.Π. και Κ. αφού έμαθε για το περιστατικό και πριν γράψει τη γνωμάτευση, ενώ δεν κατέστη δυνατό να βρει την κ.Σ.. Θυμάται δε, όπως κατέθεσε, ότι η πολιτικώς ενάγουσα προσήλθε το γραφείο της θορυβημένη και ανήσυχη ενώ ο κατηγορούμενος κατά τη διάρκεια των συνεδριών περιέβαλε με φροντίδα τη σύζυγο του, γεγονός απρόσμενο αφού οι ασελγούντες επί των τέκνων τους έχουν μια κοινωνική απόσυρση και δεν διαισθάνονται τι συμβαίνει στους άλλους. Περαιτέρω, παρατήρησε ότι η Ε. στην πρώτη συνεδρία, η οποία κράτησε πάνω από μία ώρα, ήταν ένα πρόσχαρο και έξυπνο παιδί που όμως αισθανόταν λύπη γιατί ήταν μακριά από τον πατέρα της και επειδή ο τελευταίος ήταν μόνος του. Η ανήλικη Ε., κατά την εκτίμηση της ιατρού δεν είχε την κλινική εικόνα κακοποιημένου παιδιού και δεν μετέφερε με πονηρία ορισμένα περιστατικά. Το μόνο γεγονός που της μετέφερε με πονηρία ήταν για τα σίριαλ που έβλεπε κρυφά το μεσημέρι όπως το "..." και το "...". Ανέφερε βέβαια ότι όταν έπαιζαν με τον πατέρα της φορούσαν ενίοτε εσώρουχα, πλην όμως σαφώς διαβεβαίωσε ότι ουδέποτε τα βγάζουν. Τέλος, της διαβεβαίωσε ότι οι γονείς της κλείνουν την πόρτα του μπάνιου, πλην όμως είπε ότι είχε δει μια φορά τον μπαμπά γυμνό ενώ περνούσε από το μπάνιο και μάλιστα χωρίς πονηριά της ανέφερε ότι "ξέρει πως είναι τα πουλιά των ανδρών". Καμία νύξη δεν έκανε για δαντελωτό βρακί. Παράλληλα, η εν λόγω ψυχολόγος επικοινώνησε με τους παιδοψυχιάτρους Α. Π. και Δ. Κ.. Στον μεν Α. Π., αφού τον ρώτησε και για το περιστατικό που του κατήγγειλε το παιδί, ρώτησε ποιο είναι το συμπέρασμα που έβγαλε και ο τελευταίος την διαβεβαίωσε ότι δεν υπάρχει κλινική εικόνα κακοποίησης. Ομοίως και ο Δ.Κ. της μετέφερε ότι κατά την επιστημονική του άποψη δεν υπάρχει θέμα κακοποίησης, γεγονός που συνάδει και με το γεγονός που μνημονεύτηκε ότι ουδεμία γνωμάτευση χορήγησε στην πολιτικώς ενάγουσα που να επιβεβαιώνει τους ισχυρισμούς της. Κατά την γνωμάτευσή της που χορηγήθηκε στον κατηγορούμενο σε ύστερο χρόνο ενόψει της δίκης ασφαλιστικών μέτρων μνημόνευσε ότι η Ε. ήταν συνεργάσιμη, οι ζωγραφιές της ήταν πολύ όμορφες με ζωντανά και χαρούμενα χρώματα, και ξεκάθαρη απεικόνιση των ατόμων και προσώπων της οικογένειας της. Έπειτα από κλινική εξέταση, και εξειδικευμένων προβολικών διαδικασιών (...) που σκιαγραφούν τη σχέση των παιδιών με τα οικογενειακά πρόσωπα, κρίνεται μια φυσιολογική σχέση και με τους δυο της γονείς. Συγκεκριμένα η Ε. αναφέρεται και στα δυο γονικά πρόσωπα με αγάπη και τρυφερότητα. Αναφέρει ότι περνά πολύ χρόνο με την μητέρα και τον πατέρα της, ότι μαγειρεύουν και οι δυο γονείς και ότι την κάνουν μπάνιο και οι δυο γονείς ανάλογα με το πρόγραμμά τους. Πέραν από τις άνω μεθόδους, η ανωτέρω ψυχολόγος επικοινώνησε με τον ψυχίατρο Χανίων Α. Μ., θεράποντα ιατρό του κατηγορουμένου. Στη τηλεφωνική συνομιλία που είχαν στις 19/9/2013, ο τελευταίος επεσήμανε ότι ο κατηγορούμενος παρουσιάζει άτυπες αντιδραστικού τύπου καταθλιπτικόμορφες εκδηλώσεις και κάποια στοιχεία ανωριμότητας. Ο Α. Μ. διαβεβαίωσε ότι ο κατηγορούμενος δυσκολεύεται να επεξεργαστεί και να αποδεχτεί την συναισθηματική απομάκρυνση της συζύγου του καθώς και το επικείμενο διαζύγιο αλλά ότι σε καμία περίπτωση δεν πληρεί χαρακτηριστικά αιμομικτικής προσωπικότητας. Επίσης, ο ανωτέρω Α. Μ. ανέφερε ότι έχει συναντήσει την πολιτικώς ενάγουσα μια φορά στο γραφείο του και έδειξε προβληματισμένος για την παρερμηνευτική στάση της αναφορικά με τα εν λόγω γεγονότα. Κατέληξε δε η εν λόγω ψυχολόγος ότι είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο ότι είναι δυνατό οι αναφερόμενοι ισχυρισμοί ενός παιδιού (3,5-7ετών) περί διεισδυτικών σεξουαλικών πράξεων σε βάρος του πατέρα (και σπανιότερα από τη μητέρα) να μην αντιστοιχεί σε πραγματικά γεγονότα αλλά να είναι το αποτέλεσμα επαναλαμβανόμενης υποβολής και υποδείξεων από το γονέα που έχει αναλάβει τη φροντίδα του. Σε πολλές περιπτώσεις αποδείχτηκε, ότι ισχυρισμοί μικρών παιδιών που κατήγγειλαν, ότι οι γονείς τους ή άλλοι ενήλικες τα είχαν κακοποιήσει σεξουαλικά, ήταν συχνά φανταστικοί ή υποβολιμαίοι. Μάλιστα δε εξεταζόμενη και στο ακροατήριο η εν λόγω ψυχολόγος επιβεβαίωσε τα ανωτέρω λέγοντας ότι υπάρχει έρευνα του 1994 διάρκειας δέκα εβδομάδων σε πείραμα που δίνονται σε παιδιά περιστατικά που έχουν βιώσει και αυτά που δεν έχουν βιώσει και το 58% μία εβδομάδα μετά ανέφερε περιστατικά τα οποία δεν είχε βιώσει σαν να τα είχε βιώσει. Η ψυχολόγος Ε. Γ. μετά την περάτωση της μελέτης της, κάλεσε τους δύο γονείς και τους ανακοίνωσε το πόρισμά της, κατά το οποίο η ανήλικη Ε. δεν είχε υποστεί οιασδήποτε μορφής κακοποίηση ή "παρενόχληση από τον κατηγορούμενο. Απρόσμενα, ενώπιον αυτής της διαβεβαιώσεως η πολιτικώς ενάγουσα θορυβήθηκε, αντί να ανακουφιστεί, και της

δήλωσε ευθέως ότι προτίθεται να διερευνήσει περαιτέρω το ζήτημα, μη αρκούμενη στα όσα την διαβεβαίωνε η ψυχολόγος της δικής της επιλογής. Κατόπιν αυτού, η πολιτικώς ενάγουσα και αφού τέσσερις ειδικοί της επιλογής της δεν είχαν καταφέρει να επιβεβαιώσουν με πειστικό, έντιμο, ειλικρινή και επιστημονικό τρόπο τα όσα μόνη αυτή πίστευε, αποφάσισε να προστρέξει στις υπηρεσίες του Α. Β., ειδικευμένου στα ζητήματα σεξουαλικής κακοποίησης και παρενόχλησης παιδοψυχιάτρου. Ο εν λόγω παιδοψυχίατρος πραγματοποίησε άγνωστο αριθμό συναντήσεων με την πολιτικώς ενάγουσα, τέσσερις με την ανήλικη Ε., εκ των οποίων οι δύο ηχογραφήθηκαν, και μία συνάντηση με τον κατηγορούμενο (σε ξεχωριστό ραντεβού με την Ε.). Ο ίδιος ως άνω παιδοψυχίατρος ζήτησε να εξετάσει την Ε. με τον πατέρα της ώστε να εκτιμηθεί ο τρόπος διάδρασης μεταξύ τους. Η πολιτικώς ενάγουσα όμως αρνήθηκε να φέρει την Ε. σε αυτήν την συνάντηση, με το σκεπτικό ότι αυτό θα ήταν τραυματικό για το παιδί και ότι το παιδί ήταν αρνητικό σε αυτό το ενδεχόμενο. Ο κατηγορούμενος, παρόλο που ο εν λόγω ιατρός ήταν ο τεχνικός σύμβουλος της πολιτικώς ενάγουσας επί της πραγματογνωμοσύνης της Μ. Λ.- Μ. προκειμένου να αποφανθεί για την ψυχολογική κατάσταση αλλά και την αντιληπτική ικανότητα των ανηλίκων, εντούτοις συνεργάστηκε στενά με αυτόν και επεδίωκε τόσο τις συναντήσεις με αυτόν όσο και την κοινή συνάντηση με την κόρη του πεπεισμένος ότι έτσι θα αποδεικνύονταν η αθωότητά του. Μάλιστα, ελλείψει της συνάντησης με την θυγατέρας του ενώπιον του ανωτέρω ψυχιάτρου του απέστειλε αντ' αυτού στις 5-2-2014 ο πατέρας ένα e mail στο οποίο επισυνάπτοταν δύο βίντεο της επαφής που είχε με την Ε. κατά την διάρκεια της επικοινωνίας τους, παρουσία της πολιτικώς ενάγουσας στις 1-2-2014 (βίντεο που δεν φαίνεται να έχουν αξιολογηθεί ωστόσο από τον ιατρό). Ο εν λόγω ιατρός κατά την σύνταξη της από 10-2-2014 παιδοψυχιατρικής του έκθεσης επισημαίνει στο ακροτελεύτιο τμήμα του συμπεράσματος του ότι λόγω της ιδιαίτερα ευαίσθητης φύσης της περίπτωσης, μία πλήρης ψυχιατροδικαστική εκτίμηση της υπόθεσης, η οποία ξεφεύγει από το πλαίσιο δικαιοδοσίας της συγκεκριμένης ιδιωτικής παιδοψυχιατρικής γνωμάτευσης, θα συμπεριελάμβανε α) την πλήρη διευρεύνηση του οικογενειακού / κοινωνικού περιβάλλοντος στο οποίο μεγάλωνε η Ε., β) το ιστορικό ερωτικής συμπεριφοράς κάθε γονέα και κατά μόνας και ως ζευγάρι, γ) την ψυχομετρική και την ψυχιατρική αξιολόγηση κάθε γονέα και δ) την πορεία του περιεχομένου των μαρτυριών της Ε. αρχόμενης από την εκτίμηση από τον κ. Π. μέχρι σήμερα. Η θέση αυτή έρχεται σε πλήρη ταύτιση με το με αριθμό ...-7-2014 έγγραφο της Παιδοψυχιατρικής Εταιρείας Ελλάδος σύμφωνα με το οποίο η διαχείριση των εν λόγω περιστατικών πρέπει να γίνεται από ομάδα παιδοψυχιατρικής υπηρεσίας, ή ελλείψει αυτής σε συνεργασία παιδοψυχιάτρων και άλλων επαγγελματιών ψυχικής υγείας ή εν τέλει, με ανάθεση κανονικής πραγματογνωμοσύνης. Εν κατακλείδι, δεν ενδείκνυται η "διαχείριση" τέτοιων περιπτώσεων να γίνεται ατομικά από παιδοψυχιάτρους, ψυχολόγους ή άλλους επαγγελματίες. Οι θέσεις αυτές, διατυπωμένες σε ανύποπτο χρόνο τόσο από έναν επίσημο επιστημονικό φορέα όσο και από τον τεχνικό ι σύμβουλο της της πολιτικώς ενάγουσας σχετικοποιούν σε μεγάλο βαθμό την βασιμότητα μίας ενδεχόμενης κατάφασης της σεξουαλικής παρενόχλησης ή κακοποίησης. Ο εκάστοτε ιατρός ή ψυχολόγος ουδόλως δύναται με ασφάλεια να στηρίξει την όποια θέση του περί κακοποίησης ή παρενόχλησης (ελλείψει ιατροδικαστικών πειστηρίων), αφού κάτι τέτοιο αποτελεί πόρισμα πολυνάριθμων ειδικοτήτων και συνεργασίας μεταξύ αυτών. Περαιτέρω, δεν θα πρέπει να διαφεύγει της προσοχής ότι ο τεχνικός σύμβουλος της πολιτικώς ενάγουσας εκθέτει στην ανωτέρω πραγματογνωμοσύνη του ότι σε περιπτώσεις καταγγελιών σεξουαλικής κακοποίησης εξετάζονται κυρίως δύο περιπτώσεις. Πρώτον, εάν το παιδί εκδηλώνει ερωτικοποιημένη συμπεριφορά ανάρμοστη της ηλικίας του και αν εκδηλώνει ψυχοπαθολογία χαρακτηριστική σεξουαλικού ψυχικού τραύματος. Τα παιδιά, συνεχίζει, που έχουν σεξουαλικά κακοποιηθεί, εμφανίζουν ερωτικοποιημένη συμπεριφορά, η οποία για να αξιολογηθεί θα πρέπει να είναι α) αναπτυξιακά ασύμβατη, β) υπερβολική σε συχνότητα και βαθμό γ) επίμονη, παρά τις προσπάθειες του περιβάλλοντος για διόρθωση. Κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις, συμπεριφορές που αξιολογούνται ψυχιατροδικαστικά είναι: 1) ασυνήθιστη για την ηλικία σεξουαλική γνώση και πράξη, 2) αυτοκατευθυνόμενη σεξουαλική συμπεριφορά, η οποία είναι συνήθως παρατεταμένη (ενίοτε μέχρι το σημείο του αυτοτραυματισμού) και εκδηλώνεται συχνά και δημόσια, 3) επανειλημμένη ανάληψη πρωτοβουλίας από την πλευρά του παιδιού για να "σαγηνέψει" και να "προσελκύσει σεξουαλικά" ένα άλλο άτομο κατά προτίμηση πολύ μεγαλύτερο ή ενήλικο. Από τις εκτίμηση δε των όσων στοιχείων συνέλεξε από τις συναντήσεις του με την Ε. κατέληξε ότι αυτή δεν εμφάνισε τέτοιες συμπεριφορές. Περαιτέρω, επισημαίνει ότι αναφορικά με την εμφάνιση ψυχοπαθολογίας, τα παιδιά που έχουν κακοποιηθεί εμφανίζουν σειρά ψυχολογικών προβλημάτων, τα συχνότερα και πιο ενδεικτικά των οποίων είναι η υποστροφή της ανάπτυξης, η ενούρηση, οι εφιάλτες όπου το παιδί ξαναζεί το τραυματικό γεγονός, σοβαρή κατάθλιψη και υπερκινητικότητα, φόβο να προσεγγίσει ανθρώπους του ίδιου φύλου και ηλικίας με τον κακοποιητή. Τέτοια ψυχιατρική παθολογία ενδεικτική κακοποίησης (πέραν ενδεχομένως της ενούρησης - κατ' αυτόν) η Ε. δεν εμφάνισε ούτε κατά την εξέταση του από τον ίδιο ούτε κατά τις ψυχομετρικές εξετάσεις από την Ε.Γ.. Κατέληξε δε ότι ο ψυχικός κόσμος της Ε. είναι επηρεασμένος από τον χωρισμό των γονέων, την μετακόμιση από τα Χανιά στην Κρήτη, την άμεση εμπλοκή της στην ενδοοικογενειακή σύγκρουση και την αντιζηλία προς την αδελφή της. Εντούτοις όμως και παρά τα όσα εξέθεσε ανωτέρω, συναφή εν πολλοίς με τα όσα και η Ε. Γ. διαπίστωσε, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απουσία ψυχοπαθολογίας, χαρακτηριστικής σεξουαλικής κακοποίησης στον παρόντα χρόνο, δεν σημαίνει κατ' ανάγκη την απουσία τέτοιων πράξεων, ιδίως όταν τα γεγονότα είναι σαν αυτά που περιγράφησαν και τα οποία μπορεί να έχουν διορρούμενη ή "παιγνιώδη" σημασία για ένα παιδί. Μια τέτοια δήλωση όμως του ιατρού ιδίως αν συνδυαστεί με τη θέση του ότι η κατάφαση για την ύπαρξη κακοποίησης εκφεύγει από τα πλαίσια της ιδιωτικής παιδοψυχιατρικής γνωμάτευσης δημιουργεί αμφιβολίες για το κατά πόσο θα μπορούσε με πειστικότητα να υποστηριχθεί ότι η ανήλικη Ε. υπέστη όλα όσα κατήγγειλε σταδιακά και με διαρκώς αυξανομενο μέγεθος από την στιγμή της αποχώρησης της από τα Χανιά. Εν πάση περιπτώσει, ο παιδοψυχίατρος Α.Β. από τις συνεντεύξεις του με τη ανήλικη Ε. διαπίστωσε ότι σε όλες τις συναντήσεις μαζί του ήταν ευχάριστη και φιλική το συναίσθημά της ήταν νορμοθυμικό και δεν παρατηρήθηκαν συμπτώματα χαρακτηριστικά βίαιου, ψυχικού τραυματισμού. Στις πρώτες συνεντεύξεις κατά την ελεύθερη συζήτηση, διαφάνηκε ότι η ανήλικη είχε στενότερη σχέση με τον πατέρα της με τον οποίο είχε περισσότερο ποιοτικό χρόνο από ότι με τη μητέρα της. Χαρακτηριστικά είπε: "Δεν κάνω τίποτα με τη μαμά που να μου αρέσει, όλο με τη Σ. ασχολείται ... Με τον μπαμπά κάνω περισσότερα πράγματα: παίζω γκρινιάρη, κάνω ποδήλατο και βόλτες. Με τον μπαμπά παίζω περισσότερο απ' οτι με τη μαμά, πριν γεννηθεί η Σ. έπαιζα κι εγώ με τη μαμά". Όταν ρωτήθηκε αν έκανε με τον μπαμπά κάτι που να μην της άρεσε είπε "ναι, διάβαζα, όλο διάβαζα. Ο μπαμπάς ήταν δίκαιος αλλά όταν θύμωνε με έδερνε με παντόφλα και φώναζε". Προκύπτει συνεπώς ότι κατά την αυθόρμητη εξιστόρηση των σχέσεών της με τον πατέρα της διαμαρτύρονταν μόνο για την πίεση που ο τελευταίος ασκούσε σε βάρος της για να διαβάζει και σαφώς ποτέ για τυχόν παρεκκλίνουσες πρακτικές σεξουαλικής υφής. Στην πορεία βέβαια, αυτό διαφοροποιήθηκε δεδομένου ότι ενώ διατηρούσε τις θετικές εμπειρίες από τον πατέρα της, ανέπτυξε έναν θυμό μαζί του που σχετιζόταν με τις καταγγελόμενες πράξεις. Η ανήλικη Ε. κατά τη διάρκεια των ηχογραφημένων συναντήσεων με τον ιατρό Α. Β. επιβεβαίωσε έχοντας εν πολλοίς ναζιάρικο ύφος (ιδίως στην πρώτη ηχογραφημένη συνάντηση) ότι ο κατηγορούμενος αφού αφαιρούσε τα ρούχα τους και τα εσώρουχά τους και όντας ο ίδιος γυμνός (ή ενίοτε φορώντας ένα δαντελένιο εσώρουχο), τις θώπευε στα γεννητικά τους όργανα, έβαζε το δάχτυλο του στα αιδοία τους, αναφέροντάς τους χαρακτηριστικά ότι "αυτό είναι παιχνίδι". Εν συνεχεία, τοποθετώντας στο γεννητικό του μόριο πάνινες κούκλες ή προσποιούμενος ότι το εν στύση γεννητικό του όργανο ήταν κούκλα, τις έβαζε να το αγγίζουν. Επιπλέον, αναφέροντας στις θυγατέρες του ότι θα παίξουν το παιχνίδι "αστέρι", τις τοποθετούσε ανάμεσα στα πόδια του, έτσι ώστε το γεννητικό του όργανο να ακουμπάει εναλλάξ στα αιδοία τους, όπως και στο κεφάλι τους και στο στόμα τους. Κατά τη διάρκεια βέβαια της πρώτης ηχογραφημένης συνάντησης αποδείχθηκε ότι η ανήλικη Ε. μιλούσε με την μητέρα της για το περιεχόμενο των συναντήσεων και η τελευταία της υπενθύμιζε το τι θα πει. Ειδικότερα, στην ερώτηση του ιατρού αν η μαμά της τής είπε να πει τίποτα για τα καταγγελόμενα, απάντησε πως ναι, η μαμά της τής είπε να του τα πει, αν και όλα όσα λέει είναι δική της ιστορία και όχι ιστορία τρίτου ατόμου. Είναι ενδεικτικό όμως από την απάντηση αυτή ότι στην οικία της πολιτικώς ενάγουσας συζητούνταν το ζήτημα των καταθέσεων της Ε.. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι όχι μόνο συζητούνταν το ζήτημα των καταθέσεων, αλλά η ανήλικη γινόταν και κοινωνός του άγχους της μητέρας της να κερδίσει τις δίκες σε βάρος του κατηγορουμένου, αλλά και των δαπανών στις οποίες προέβαινε. Ετσι, επισημαίνει στον ιατρό Α. Β. ότι αισθάνεται πλέον καλά που εκμυστηρεύτηκε και σε αυτόν τη ιστορία της, διότι έτσι στο Δικαστήριο που θα γίνει στα Χανιά θα είναι πλέον "δώδεκα εναντίον ενός ή δύο". Ειδικότερα, όταν ερωτάται για το τι σημαίνει αυτό, αποκαλύπτει ότι στα Χανιά, όταν έγινε το Δικαστήριο, είχε πάει με την πλευρά του πατέρα της μία "ψυχολόγος ή δικηγόρος ονόματι Ε." (ήτοι η ψυχολόγος Ε. Γ.) και άλλοι δυο τρεις υπέρ του πατέρα της, ενώ η μητέρα της δεν είχε κανέναν. Ήδη όμως, η ανήλικη κρίνει ότι κατά το καλοκαίρι των συνεντεύξεων στον Α. Β. είχε πάει σε δέκα ψυχιάτρους και επιπλέον στον Α. Β. και έτσι θα είναι δώδεκα εναντίον δύο. Η χαρακτηριστική αυτή σκέψη της ανήλικης υποδηλώνει την ταύτισή της με την μητέρα της και το άγχος που η τελευταία ένιωθε για να κερδίσει τις δίκες κατά του κατηγορούμενου, φτάνονταας, μάλιστα να ανησυχεί για τα υπέρογκα έξοδα που καταβάλει η μητέρα της σε δικηγόρους, για τα οποία (έξοδα) την ενημέρωνε η γιαγιά της από την μητρική γραμμή. Κατά το καλοκαίρι του 2014 η πολιτικώς ενάγουσα οδήγησε την ανήλικη Ε. για αξιολόγηση και στην ψυχολόγο Ν. Β.. Η εν λόγω ψυχολόγος είχε και κατά το παρελθόν συνεργαστεί με την πολιτικώς ενάγουσα αφού η τελευταία απευθύνθηκε στην ψυχολόγο το Σεπτέμβριο του 2013 προκειμένου να διενεργηθεί η κλινική της εκτίμηση και η ψυχομετρική αξιολόγηση βάσει του εργαλείου ..., το οποίο θεωρείται τεστ για τον έλεγχο της προσωπικότητας. Κατά την εξέταση και αξιολόγηση της ανήλικης Ε. η ανωτέρω ψυχολόγος διέκρινε καταθλιπτική χαρακτηριστικά στην κλινική της εικόνα και συνοδές αγχώδεις εκδηλώσεις, ενώ δεν διαπίστωσε διαταραχές της σκέψης ή της αντίληψης, αλλά και ούτε στοιχεία μυθοπλασίας ή υπόκρισης. Περαιτέρω, δεν ανίχνευσε κίνητρο ή δευτερογενές όφελος για την περιγραφή των γεγονότων σεξουαλικής παραβίασης από τον πατέρα της, στα οποία φέρεται ότι έχει εκτεθεί. Πιο συγκεκριμένα διαπίστωσε ότι η Ε. διακατέχεται από έντονο άγχος, ανησυχία και ανασφάλεια όταν επίκειται το Σαββατοκύριακο της επικοινωνίας με τον πατέρα της. Η Ε. εκφράζει ανοιχτά την έντονα αρνητική της στάση απέναντι στον πατέρα της. "...νιώθω χάλια...δεν θέλω να τον βλέπω...θ' αρχίσει να λέει βλακείες...ότι μ' αγαπάει...θα μ' αγκαλιάζει, θα θέλει να με φιλάει, να με βγάζει φωτογραφίες...να παίζει θέατρο..". Επίσης, διέκρινε ότι η Ε. δεν έχει αναιρέσει σε καμία ψυχοθεραπευτική συνεδρία τις λεπτομερείς περιγραφές των τραυματικών βιωμάτων σεξουαλικής παραβίασης από τον πατέρα της, οι οποίες δόθηκαν στον πραγματογνώμονα παιδοψυχίατρο κύριο Α. Β.. Επίσης στην από 22-9-2014 έκθεσή της μεταφέρει το γεγονός ότι η Ε. αναφέρει ότι ζήτησε από τον πατέρα της να μην την παίρνει τηλέφωνο και του αιτιολόγησε τη στάση της "...επειδή έχουν συμβεί αυτά τα πράγματα..". Το ίδιο το παιδί υποστηρίζει ότι όταν ο πατέρας της τη ρώτησε αν ακόμη τα πιστεύει αυτά, απάντησε "ναι, γιατί όχι;". Η Ε. παραμένει σταθερή στις αρχικές της περιγραφές και στην προσπάθειά της να μην επικοινωνήσει με τον πατέρα της δια ζώσης αλλά ούτε και τηλεφωνικά, κατά την ψυχολόγο. Μάλιστα, του έγραψε ένα γράμμα λέγοντάς του "δεν σ' αγαπάω πια, δεν θέλω να σε βλέπω, ούτε να με παίρνεις τηλέφωνο...". Η Ε. έχει εκφράσει θυμό και προς την ίδια τη μητέρα της, η οποία της ζητούσε να παραστεί στην επικοινωνία με τον πατέρα της, προκειμένου να τηρηθεί η δικαστική απόφαση. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω η ανωτέρω ψυχολόγος έκρινε ότι το παιδί επιβαρύνεται έντονα σε συναισθηματικό επίπεδο κατά την επικοινωνία με τον πατέρα, καθώς έρχονται στο μυαλό της μνήμες από τις τραυματικές καταστάσεις της σεξουαλικής παραβίασης και της προκαλούν σοβαρή ανησυχία και αναστάτωση. Τα συμπτώματα της Ε. εντάσσονται μέσα στο πλαίσιο της μετατραυματικής αγχώδους διαταραχής, η οποία παρουσιάζεται σε παιδιά και ενήλικες που έχουν εκτεθεί σε τραυματικά γεγονότα ζωής, στα οποία έχει απειληθεί η ακεραιότητά τους αλλά και" η ψυχοσυναισθηματική τους ασφάλεια. Συγκεκριμένα αναφέρονται φόβος, ανασφάλεια, τραυματικά όνειρα, επαναλαμβανόμενες αναμνήσεις του γεγονότος οι οποίες υποχωρούν με την ψυχοθεραπευτική "διαδικασία και τη φυσική απουσία του πατέρα, έντονη ψυχολογική ενόχληση και αναταραχή κατά την έκθεση σε εσωτερικές ή εξωτερικές νύξεις που συμβολίζουν ή μοιάζουν με κάποια πλευρά του τραυματικού γεγονότος π.χ. η φωτογράφιση κατά την επικοινωνία που παραπέμπει σε μνήμη της φωτογράφισης κατά την έκθεση τους στο τραυματικό βίωμα της σεξουαλικής παραβίασης. Η Ε. συνεχίζει να εκφράζει τον έντονο φόβο της μην τυχόν και πάθει κακό η μητέρα της, καθώς ο πατέρας της της ανέφερε πως κάτι τέτοιο θα συνέβαινε στην περίπτωση που η Ε. καθιστούσε ενήμερη τη μητέρα της για τα τραυματικά της βιώματα. Τέλος, σχετικά με την ερμηνεία των διαταρακτικών συμπεριφορών του πατέρα, η Ε. τις αποδίδει σε ψυχολογική διαταραχή. Λέει χαρακτηριστικά "..είναι τρελός...για να τα κάνει αυτά...". Εν κατακλείδι, κατά την άποψη της Ν.Β. η κλινική εικόνα της Ε. και η κλινική της εκτίμηση βάσει της ψυχοθεραπευτικής συνεργασίας και κατά την κρίση της ψυχολόγου συνάδουν με τη συμπτωματολογία παιδιού που έχει εκτεθεί σε τραυματικά βιώματα σεξουαλικής παραβίασης. Ακολούθως, η ανήλικη Ε. εξετάστηκε στις 5 Φεβρουαρίου 2014 προανακριτικά με την παρουσία της ψυχολόγου Λ.-Μ. Μ., η οποία εξέτασε το παιδί και παρουσία του τεχνικού συμβούλου της πολιτικώς ενάγουσας Α.Β.. Στην από 8 Ιανουαρίου 2014 ψυχολογική της πραγματογνωμοσύνη διαβεβαίωσε ότι έχουν καλή αντιληπτική ικανότητα, σταθερή συναισθηματική κατάσταση και δεν παρουσιάζουν κάποιο σύμπτωμα ψυχοπαθολογίας. Στη κατάθεση αυτή επανέλαβε τα περί διενέργειας ασελγών πράξεων σε βάρος της και σε βάρος της αδελφής της, υπήρξε πιο αναλυτική στην περιγραφή του βιασμού του κατηγορουμένου, προσέθεσε γεγονότα όπως ότι πετούσε την αδελφή της στον αέρα και αυτή έπερτε στο πάτωμα και στο καλοριφέρ με αποτέλεσμα να είναι γεμάτο κοκκινίλες το σώμα της καθώς επίσης και το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος της φωτογράφιζες γυμνές και κρατούσε τις φωτογραφίες σε στικάκι usb, το οποίο έδωσε στην τριών ετών αδελφή της για να παίζει, αλλά όταν αντιλήφθηκε ότι θα το έδιδε στην μητέρα τους τις πήρε από εκεί και τις έβαλε σε άλλο στικάκι. Σημειώνεται ότι το στικάκι αυτό ουδέποτε βρέθηκε.

Όταν δε, η πολιτικώς ενάγουσα κατέθεσε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων η ανήλικη Ε. ανακάλυψε μέσα σε ένα τσαγιερό-παιχνίδι και έδωσε στην μητέρα της ένα στικάκι λέγοντας ότι εντός αυτού μπορεί να είναι οι φωτογραφίες που τις έπαιρνε ο κατηγορούμενος ενώ χόρευαν. Όπως όμως προέκυψε από την από 16-11-2013 με αρ.πρωτ. ... έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης εντός αυτού δεν ανευρέθησαν στοιχεία. Τέλος, η ανήλικη Ε. εξετάστηκε στις 3 Απριλίου 2014 ενώπιον της Ανακρίτριας με την παρουσία της ψυχολόγου Κ. Τ.Ζ., η οποία εξέτασε το παιδί για την αντιληπτική της ικανότητα και την δυνατότητα της να καταθέσει. Στην από 2-4-2015 παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη της επιβεβαίωσε και αυτή την απουσία ψυχοπαθολογίας και απεφάνθη ότι πρόκειται για ένα παιδί που δεν φαντάζεται γεγονότα και στοιχειοθετεί τα όσα λέει. Στην από 3 Απριλίου 2014 κατάθεσή της η ανήλικη Ε. κατέθεσε απαντώντας σε πολυάριθμες "κλειστού τύπου" ερωτήσεις και επιβεβαίωσε τα όσα εξέθεσε και προανακριτικά και ακολούθως εξέφρασε τα θυμό της προς τον πατέρα της, τον οποίο και δεν θέλει να βλέπει. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η ανήλικη Ε. σταδιακά μετακινήθηκε από μία θέση κατά την οποία είχε άριστες σχέσεις με τον πατέρα της και ανέφερε ασαφώς ότι είδε το πέος του (γεγονός που αποδείχθηκε ότι έλαβε χώρα όταν μπήκε στο μπάνιο) σε μία θέση κατά την οποία κατήγγειλε σε βάρος του πατέρα της καινούρια γεγονότα εμπλουτιζόμενα σταδιακά και εκφράζοντας όλο και αρνητικότερα συναισθήματα για να καταλήξει στο τέλος να εκφράζει έντονα αισθήματα αποστροφής και θυμού προς αυτόν επιδιώκοντας να μην τον βλέπει καθόλου (βλ. ιδίως τις επισημάνσεις της ψυχολόγου Ν.Β.). Η αλλαγή αυτών των συναισθημάτων της συνέπεσε με την απομάκρυνσή της από τα Χανιά και την εγκατάστασή της στην Αθήνα, μαζί με την μητέρα της. Μάλιστα, δεν αποδείχθηκε ότι στην προκειμένη περίπτωση η ανήλικη Ε. απομακρυνόμενη από τον φερόμενο δράστη αισθάνθηκε ελεύθερη από δεσμεύσεις και πιέσεις και έτσι άρχισε να καταγγέλει τα όσα είχε δήθεν υποστεί από τον πατέρα της. Απεναντίας, κρίνεται ότι η ανήλικη Ε. έως και την εξέτασή της από τον τεχνικό σύμβουλο της μητέρας της δεν έπεισε για την αλήθεια των λεγομένων της κανέναν ειδικό που την εξέτασε, εκτός ίσως της παιδοψυχιάτρου Β. Σ., της οποίας όμως η πλημμελής άσκηση των καθηκόντων της περιεγράφη ανωτέρω. Όταν δε άρχισε να ομιλεί στον Α. Β. σταδιακά άρχισε να απομακρύνεται ψυχικά από τον πατέρα της και να διατηρεί μία εχθρική στάση απέναντι του, η οποία εξετράπη σε έκδηλο θυμό όταν κατά το 2015 κατέθεσε για τελευταία φορά στην Ανακρίτρια Αθηνών. Η αλλαγή αυτή της στάσης της ερμηνεύεται αποκλειστικά από την εμπλοκή ιδίως της πολιτικώς ενάγουσας αλλά και του πατρός της. Η ανήλικη Ε. ευρισκόμενη εντός της οικίας της πολιτικώς ενάγουσας και ζώντας την αγωνία της τελευταίας να αποδείξει κάτι που εσφαλμένα πίστευε ότι ισχύει έχοντας παράλληλα παρερμηνεύσει κάθε συμπεριφορά του κατηγορουμένου, άρχισε να επηρεάζεται από αυτό το κλίμα και να αποξενώνεται σταδιακά από τον κατηγορούμενο. Θέλοντας δε, να βοηθήσει την μητέρα της, από την οποία λάμβανε ασφάλεια, ασυναίσθητα οδηγήθηκε στο να ενσωματώσει στη σκέψη της όλα όσα η τελευταία ήθελε να ακούει. Όπως αποδείχθηκε από τις ηχογραφημένες συνεντεύξεις με τον Α. Β. η ανήλικη Ε. μιλούσε συχνά με την μητέρα της, (τρεις τέσσερις φορές το μήνα το προσδιορίζει η ανήλικη) η οποία συχνά την ρωτούσε για το αν είναι αλήθεια αυτά που λέει. Ο τρόπος αυτός όμως της πολιτικώς ενάγουσας ασκούσε πίεση στην ανήλικη κόρη της και αλλοίωνε εύκολα τη μνήμη της. Ειδικότερα, κατά την συζήτηση με την μητέρα της, η τελευταία ρωτώντας συνεχώς την κόρη της για το αν είχαν συμβεί τα περιστατικά (ενώ ήταν απόλυτα πεπεισμένη ότι είχαν γίνει και άλλαζε μάλιστα συνεχώς ιατρούς για να το πιστοποιήσουν) περίμενε μία απάντηση θετική για να ικανοποιηθεί και να πειστεί ότι όλα όσα πίστευε δεν ήταν μία φενάκη. Η ανήλικη κόρη της ευχερώς αντιλαμβανόταν ποια απάντηση ήθελε να ακούσει η μητέρα της, και της την έδιδε προκειμένου η ικανοποίηση της πολιτικώς ενάγουσας να λάβει τη μορφή επαίνου για την απάντηση που δόθηκε. Παράλληλα δε, είχε φτάσει σε τέτοιο σημείο ταύτισης με την μητέρα της (από την οποία πλέον μόνο λάμβανε αποκλειστικά ασφάλεια και στοργή), που άρχισε να αγχώνεται μαζί με αυτήν για τις δικαστικές της διενέξεις, για το αν θα έχει αρκετούς μάρτυρες να στηρίξει τις θέσεις της, για το πόσα χρήματα ξόδευε για αυτήν την υπόθεση στους νομικούς της παραστάτες, ενώ λόγω και της απόστασης με τον κατηγορούμενο σταδιακά έπαυσε να έχει και τύψεις για το τι θα του προκαλούσε με αυτά που έλεγε. Είναι χαρακτηριστικά ότι δεν υπάρχουν ευρήματα ή ενδείξεις σωματικής ή ψυχολογικής κακοποίησης των δύο ανηλίκων (έως την συνάντηση το πρώτον με τον Α.Β.). Η δε Ε. ειδικά δεν δείχνει αρχικά σημάδια αλλαγής στη συμπεριφορά της, δεν εκφράζει συναισθήματα φόβου, κατάθλιψης, απελπισίας, δείχνει να μιλάει με ευκολία για το συμβάν, επαναλαμβάνοντας συχνά τι έγινε, ενώ μάλλον το αντίθετο θα αναμενόταν. Αντίθετο συμπέρασμα δεν προέκυψε ιδίως από τις καταθέσεις της πολιτικώς ενάγουσας, του πατρός της, της ψυχολόγου Ν.Β. αλλά και του τεχνικού συμβούλου Α.Β., ο οποίος μάλιστα καταθέτοντας στο ακροατήριο δεν ήταν τόσο φειδωλός στην κρίση του όσο στην γνωμάτευσή του και εξέφρασε, χωρίς να πείσει, τη βεβαιότητα ότι τα ανήλικα κορίτσια του κατηγορουμένου είχαν παρενοχληθεί από αυτόν. Επιπλέον και η ιατρική του έκθεση την οποία συνέταξε ως τεχνικός σύμβουλος της πολιτικώς ενάγουσας αδυνατεί να εξηγήσει πειστικά το πώς η ανήλικη Ε., ενώ αρχικά ήταν στενότερα συνδεδεμένη με τον πατέρα της σταδιακά εκτρέπεται σε μία στάση αρχικά αρνητική και σταδιακά εχθρική. Επίσης, όταν ο εν λόγω τεχνικός σύμβουλος εξετάζει τους πιθανούς παράγοντες για τους οποίους θα μπορούσε η Ε. να έχει οδηγηθεί σε αναληθείς καταγγελίες, διερευνά και την περίπτωση η ανήλικη να καθοδηγείται ή να υποβάλλεται από τη μητέρα της ή το περιβάλλον της. Στο σημείο δε αυτό είναι αρνητικός διότι από την αδρή εκτίμηση της οικογένειας του κατηγορουμένου και της πολιτικώς ενάγουσας η εκτίμησή του είναι ότι υπήρχαν μακροχρόνια προβλήματα στη δυναμική των σχέσεων μεταξύ των μελών. Ακολούθως δε, κρίνει ότι τα προβλήματα αυτά (ανεξάρτητα της προέλευσης τους) δεν αρκούν κατά την επιστημονική του γνώμη να δικαιολογήσουν μια ψευδή ή καθοδηγούμενη μαρτυρία της Ε.. Μάλιστα, συμπληρώνει τονίζοντας ότι η Ε., πέρα από τον λεπτομερή και περιγραφικό της λόγο, αναφέρει σαφώς ότι αυτά που περιγράφει τα έχει ζήσει η ίδια και τα λέει η ίδια, ανεξάρτητα από το αν τα έχει συζητήσει και με τη μητέρα της και επιπλέον η Ε. λέει ότι ακόμα και η ίδια η μητέρα της την ρωτάει, αν είναι πράγματι αλήθεια αυτά που της έχει πει. Η αιτιολογία αυτή όμως είναι ελάχιστα πειστική. Καταρχάς, η βασική του θέση είναι ότι τα οικογενειακά προβλήματα δεν αρκούν για να δικαιολογήσουν μια ψευδή ή καθοδηγούμενη μαρτυρία της Ε. Εντούτοις, η θέση αυτή πρέπει να αναλυθεί και να ερμηνευτεί και μάλιστα in concreto, κάτι το οποίο αποφεύγει ο ανωτέρω τεχνικός σύμβουλος της πολιτικώς ενάγουσας, αρκούμενος να δηλώσει ότι αυτή είναι η επιστημονική του άποψη. Επιπλέον, το γεγονός ότι η Ε. έχει λεπτομερή και περιγραφικό λόγο, δεν αποτελεί από μόνο του επιχείρημα υπέρ της απόψεώς του περί μη καθοδήγησης της ανήλικης. Ευχερώς, τρίτα άτομα με τον μηχανισμό που περιεγράφη ανωτέρω θα μπορούσαν να υποβάλουν στο παιδί και περιστατικά που ουδέποτε έζησε ή κρίσιμες λεπτομέρειες σε περιστατικά που δίνουν σε αυτά άλλη δυναμική. Επί παραδείγματι, στο γεγονός ότι η ανήλικη Ε. είδε το πέος του πατέρα της προστέθηκε αρχικά η λεπτομέρεια ότι της το έδειξε ο τελευταίος και ακολούθως ότι της ζήτησε να το αγγίξει. Ομοίως, στο αθώο παιχνίδι "αστεράκι ή αστέρι" που η ανήλικη Ε. το είχε μάθει στο κολυμβητήριο, ευχερώς προστέθηκαν οι κρίσιμες λεπτομέρειες του αγγίγματος στο αιδοίο. Βέβαια, κάποια στιγμή η υπερβολή της ανήλικης Ε.ς (της κατά τα άλλα πειστικής ως ενήλικας μάρτυρας, κατά τον Α. Β.) υπερβαίνει κάθε όριο αναξιοπιστίας, αφού εκθέτει ότι ο κατηγορούμενος παίζοντας με την γυμνή μικρή της αδελφή την έριχνε στο καλοριφέρ και η τελευταία χτυπούσε και γέμιζε κοκκινίλες, οι οποίες βεβαίως ποτέ δεν διαπιστώθηκαν από την πολιτικώς ενάγουσα που έκανε μπάνιο την θυγατέρα της. Ακόμα και η ύπαρξη δαντελωτού εσώρουχου ευχερώς προκύπτει από τις φωτογραφίες του αγαπημένου σήριαλ της ανήλικης Ε. "..." το οποίο παρακολουθούσε κρυφά, όπου απεικονίζονται οι πρωταγωνιστές αυτού να κρατούν συναφούς είδους εσώρουχα. Είναι δε, στο σημείο αυτό χαρακτηριστική η κατάθεση της ψυχολόγου Ε.Γ., η οποία πειστικά κατέθεσε ότι σε πείραμα που διεξήχθη σε παιδιά κατόπιν υποβολής σε αυτά περιστατικών που δεν έζησαν, το 58% των παιδιών μία εβδομάδα μετά ανέφερε περιστατικά τα οποία δεν είχε βιώσει σαν να τα είχε βιώσει. Περαιτέρω, δεν πείθει η πολιτικώς ενάγουσα με την κατάθεσή της, αφού αυτή βιώνοντας ένα συγκρουσιακό διαζύγιο πίστευε χωρίς επαρκή θεμελίωση τις ίδιες της τις υποψίες και φοβίες παρερμηνεύοντας διαρκώς την συμπεριφορά του κατηγορουμένου. Αντίστοιχα δε και ο πατέρας της, αρχικά απών σε όσα έλαβαν χώρα στα Χανιά, την συνέδραμε στην εδραίωση των απόψεών της θεωρώντας εσφαλμένα ότι η προσπάθεια εισαγωγής ενός παιχνιδιού στο αιδοίο της εγγονής του αποδεικνύει οπωσδήποτε την οιαδήποτε παρεκκλίνουσα δραστηριότητα του γαμπρού του. Τέλος, η ψυχολόγος Ν. Β. ασχολήθηκε με την ανήλικη Ε. αρκετά, όψιμα . όταν ήδη η ανήλικη ευρίσκονταν στη οικία και υπό την επίδραση της μητρός της, ενώ και η έρευνά της περιορίστηκε μόνο στις συναντήσεις της με το παιδί και στην ενημέρωσή της από την πολιτικώς ενάγουσα, χωρίς να έχει συναντήσει καθόλου τον κατηγορούμενο και κυρίως χωρίς να έχει δει τον τελευταίο μαζί με το παιδί. Έτσι, οι όποιες κρίσεις της ελέγχονται ως επισφαλείς και δεν προσφέρουν απόδειξη περί της δήθεν εγκληματικής συμπεριφοράς του κατηγορουμένου. Ενόψει των ανωτέρω, δεν αποδείχθηκαν ούτε οι φερόμενες κατά το κατηγορητήριο ασελγείς πράξεις του κατηγορουμένου, ούτε η φερόμενη αποτύπωση σε εικόνες των γυμνών σωμάτων των παιδιών του, σαφώς δε καθόλου η φερόμενη συνεχής απειλητική συμπεριφορά του προς την ανήλικη Ε..

Συνεπώς, πρέπει να απαλλαγεί ο κατηγορούμενος του συνόλου των κατηγοριών που τον βαραίνουν.".

Η παραπάνω αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης είναι η απαιτούμενη από το Σύνταγμα και τον ΚΠΔ ειδική και εμπεριστατωμένη, αφού το Δικαστήριο με ειδικότερες αναφορές τόσο στις καταθέσεις των μαρτύρων, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του όσο και στα έγγραφα που αναγνώσθηκαν και μετά από αξιολόγηση και συνεκτίμηση όλων των εισφερθέντων αποδεικτικών μέσων, αιτιολογεί επαρκώς τους λόγους για τους οποίους δεν πείσθηκε ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε τις ανωτέρω αποδιδόμενες σ' αυτόν αξιόποινες πράξεις. Ειδικότερα, παρά τις περί του αντιθέτου αιτιάσεις του αναιρεσείοντα Εισαγγελέα, το Δικαστήριο, προκειμένου να αιτιολογήσει την παραπάνω κρίση του, δεν περιορίστηκε μόνο στις αναφορές ότι η πολιτικώς ενάγουσα εσφαλμένα είχε πειστεί για το ότι ο κατηγορούμενος είχε συνειδητά επιδείξει το πέος του στην κόρη της Ε., τονίζοντας ότι δεν ανέφερε το συγκεκριμένο περιστατικό στον ίδιο αλλά το κράτησε κρυφό και ότι αν δεν αμελούσε να το συζητήσει με τον τελευταίο θα επιβεβαιώνονταν ή αντιθέτως θα διασκεδάζονταν οι πεποιθήσεις της καθώς και ότι εύλογα η εκδοχή του εν λόγω περιστατικού δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια, αφού αλλιώς θα μνημονευόταν και στο σχετικό δικόγραφο των ασφαλιστικών μέτρων που υπέβαλε εναντίον του, αλλά αιτιολογώντας την εν λόγω κρίση του στο εκτενές σκεπτικό της προσβαλλομένης απόφασης αναφέρει επιπλέον και ότι α) ένα αρχικά μη αξιολογήσιμο ποινικά γεγονός, ήτοι το ότι η ανήλικη Ε. κατά την είσοδο της στο μπάνιο είδε το πέος του πατέρα της, ο οποίος κατ' εκείνη τη στιγμή ουρούσε, διαδοχικά παρουσιάστηκε αργότερα (στην με αριθμ. ...-8-2013 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων) ως αναφορά της ανήλικης ότι ο πατέρας της της έδειξε το πέος του και στη συνέχεια στην από 25-10-2013 έγκληση ως αναφορά αυτής (ανήλικης) ότι επιπρόσθετα ο πατέρας της τής ζήτησε να του το αγγίξει, αναφορά που δεν αναφέρθηκε, ως θα ήταν λογικό στην παραπάνω αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, β) ο παιδοψυχίατρος Α. Π., στον οποίο η πολιτικώς ενάγουσα απευθύνθηκε τον Ιανουάριο του 2013, εξέφρασε επιφυλάξεις ως προς τις διηγήσεις της ανωτέρω ανήλικης, ενώ η παιδοψυχίατρος Β. Σ., που πραγματοποίησε μόνο μία συνεδρία με το παιδί, παρά τα αναφερόμενα στην από 8-10-2013 ιατρική της γνωμάτευση, απολογούμενη ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Ιατρικού ..., ανέφερε ότι η ανήλικη ουδέν γεγονός της ανέφερε που να εμπίπτει ή να παραπέμπει σε σεξουαλική παρενόχληση από τον πατέρα της, η δε ψυχολόγος Ε. Γ. κατέθεσε ότι η ανήλικη δεν είχε την εικόνα κακοποιημένου παιδιού, γ) ο κατηγορούμενος προσφερόταν να συνδράμει στην αποκάλυψη της αλήθειας εξεταζόμενος και ο ίδιος από ψυχολόγους και ψυχιάτρους επιλογής της πολιτικώς ενάγουσας, συνεργάστηκε δε στενά με αυτούς όποτε του ζητήθηκε, δ) οι εξετάσαντες την ανήλικη παιδοψυχίατροι και ψυχολόγοι Α. Π., Δ. Κ. και Ε. Γ., επιλογής της πολιτικώς ενάγουσας, δεν διαπίστωσαν κλινική εικόνα σεξουαλικής κακοποίησης της ανήλικης Ε. από τον κατηγορούμενο πατέρα της, ενώ ο θεράπων ιατρός του τελευταίου Α. Μ. διαβεβαίωσε την ανωτέρω Ε. Γ. ότι ο κατηγορούμενος σε καμία περίπτωση δεν πληροί χαρακτηριστικά αιμομικτικής προσωπικότητας και ε) ότι ο τεχνικός σύμβουλος της πολιτικώς ενάγουσας Α. Β., παιδοψυχίατρος ειδικευμένος σε ζητήματα σεξουαλικής κακοποίησης και παρενόχλησης, κατά την εξέταση της ανήλικης δεν διαπίστωσε εμφάνιση ερωτικοποιημένης συμπεριφοράς αυτής ανάρμοστη της ηλικίας της ούτε και εκδήλωση ψυχοπαθολογίας χαρακτηριστικής σεξουαλικού ψυχικού τραύματος, κατέληξε δε και αυτός στο συμπέρασμα ότι η ανήλικη είναι επηρεασμένη από το χωρισμό των γονέων της, τη μετακόμιση από τα Χανιά και την άμεση εμπλοκή της στην ενδοοικογενειακή σύγκρουση. Επομένως, με επαρκή αιτιολογία, στηριζόμενη σε πραγματικά γεγονότα και όχι σε αυθαίρετα λογικά συμπεράσματα, ως υποστηρίζεται από τον αναιρεσείοντα Εισαγγελέα, αιτιολογείται η κρίση του Δικαστηρίου περί εμμονής και εσφαλμένης πεποίθησης της πολιτικώς ενάγουσας αναφορικά με την έναντι των ανηλίκων θυγατέρων της συμπεριφορά του κατηγορουμένου. Ωσαύτως, με τις παραδοχές ότι "...τον Ιανουάριο του 2012 η ανήλικη Ε. παρουσίασε το μνημονευθέν πρόβλημα συχνουρίας, λόγω χαλάρωσης της ουροδόχου κύστης και το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε με φαρμακευτική αγωγή, η οποία χορηγήθηκε από τον Απρίλιο του 2012 από τον παιδίατρο Ζ. και για τρεις μήνες, με θετικά αποτελέσματα. Δεν αποδείχτηκε ότι τα αίτια ήταν ψυχολογικά αφού δεν προσκομίστηκε σχετική συνταγή ιατρού για χορήγηση φαρμάκων σε σχέση με την αντιμετώπιση ψυχολογικού προβλήματος. Επιπλέον δεν κρίνεται πειστική η κατάθεση του πατρός της πολιτικώς ενάγουσας ότι ο ανωτέρω ιατρός αφού εξέτασε την εγγονή του απεφάνθη ότι πρόκειται για άγχος, αλλά απεναντίας της έδωσε φαρμακευτική αγωγή για οργανικό πρόβλημα. Ακόμα και αυτή του η διαπίστωση (περί φαρμακευτικής αγωγής για οργανικό πρόβλημα) αποδεικνύει ότι το πρόβλημα ήταν κατεξοχήν οργανικό και καμία σχέση δεν έχει με φερόμενες ασελγείς πράξεις του κατηγορουμένου, όπως όψιμα επιχειρήθηκε να συνδεθεί....", επαρκώς αιτιολογείται η κρίση του Δικαστηρίου ότι το παραπάνω πρόβλημα που εμφάνισε η ανήλικη Ε. ήταν οργανικό, μη οφειλόμενο σε ψυχολογικά αίτια και ειδικότερα σε άγχος αυτής εξαιτίας σεξουαλικής κακοποίησής της, δεν ήταν δε αναγκαία για την πληρότητα της αιτιολογίας της απόφασης η παράθεση επιπλέον περί τούτου στοιχείων. Περαιτέρω, από την εκτεταμένη αιτιολογία της

προσβαλλομένης απόφασης, προκύπτει ότι για το σχηματισμό της δικανικής πεποίθησης του Δικαστηρίου λήφθηκαν υπόψη και αξιολογήθηκαν από το τελευταίο και μάλιστα με ιδιαίτερη αιτιολογική σκέψη και την προσήκουσα αποδεικτική θεμελίωση της σχετικής κρίσης του όλα τα εισφερθέντα αποδεικτικά μέσα, μεταξύ των οποίων και η από 2-4-2015 παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη της παιδοψυχιάτρου Κ. Τ.Ζ. καθώς και οι από 8-1-2014 και 13-2-2014 εκθέσεις προκαταρκτικής παιδοψυχολογικής πραγματογνωμοσύνης της ψυχολόγου-κλινικής εγκληματολόγου Μ. Λ.-Μ., τις οποίες το Δικαστήριο έλαβε υπόψη και τις συναξιολόγησε, δεχόμενο και αυτό, όπως και οι ανωτέρω στις συνταχθείσες πραγματογνωμοσύνες τους, ότι τόσο η Ε. Κ. όσο και η Σ.-Μ. Κ. "έχουν καλή αντιληπτική ικανότητα, σταθερή συναισθηματική κατάσταση καθώς επίσης δεν παρουσιάζουν κάποιο σύμπτωμα ψυχοπαθολογίας", η δε Ε. δεν παρουσιάζει συμπτώματα ψυχοπαθολογίας και πρόκειται για ένα παιδί που δεν φαντάζεται γεγονότα και στοιχειοθετεί τα όσα λέει αλλά και ότι έχει υποστεί καθοδήγηση από τη μητέρα του, κρίση που συμπορεύεται με τη διαπίστωση της παιδοψυχιάτρου Κ. Τ.Ζ. ότι "οι γλωσσικές της εκφράσεις, όσο και οι συναισθηματικές της αντιδράσεις υποδεικνύουν ένα κορίτσι που σαφώς έχει επηρεαστεί από το στενό οικογενειακό περιβάλλον". Ωσαύτως, το Δικαστήριο συναξιολόγησε και το περιεχόμενο της αναγνωσθείσας στο ακροατήριο από 3-4-2015 έκθεσης ανωμοτί εξέτασης μάρτυρα της Ε. Κ. ενώπιον της 8ης Τακτικής Ανακρίτριας Αθηνών, αιτιολογεί δε γιατί δεν πείσθηκε από την εν λόγω κατάθεση, το περιεχόμενο της οποίας αιτιολογημένα αντικρούει και δεν το κρίνει πειστικό αφενός με την παραδοχή ότι η ανήλικη απαντούσε σε "κλειστές ερωτήσεις" και αφετέρου με την αιτιολογία ότι ήταν προϊόν καθοδήγησης και υποβολής από τη μητέρα της, άποψη που, κατά τις παραδοχές της απόφασης, ενισχύει το ότι κατά τη διάρκεια της πρώτης ηχογραφημένης συνάντησής της με τον προαναφερθέντα τεχνικό σύμβουλο της πολιτικώς ενάγουσας "μιλούσε με τη μητέρα της για το περιεχόμενο των συναντήσεων και η τελευταία της υπενθύμιζε το τι θα πει", παραδοχές που δεν είναι αναντίστοιχες των πορισμάτων των παραπάνω πραγματογνωμοσυνών, εφόσον το Δικαστήριο δεν δέχεται ότι η ανήλικη φαντάστηκε τα όσα κατέθεσε ή ότι αυτά ήταν αποτέλεσμα συναισθηματικής της διαταραχής. Με επαρκή δε αιτιολογία αντικρούονται και τα αντίθετα συμπεράσματα του εν λόγω τεχνικού συμβούλου καθώς και η σταδιακή αλλαγή της στάσης της ανήλικης Ε. απέναντι στον πατέρα της, οφειλόμενη, κατά τις παραδοχές της προσβαλλομένης, στην εμπλοκή ιδίως της πολιτικώς ενάγουσας αλλά και του πατρός της, παππού της ανήλικης, στην ταύτιση της τελευταίας με αυτούς μετά την απομάκρυνσή της από τα Χανιά και στην επιθυμία της να βοηθήσει τη μητέρα της, με την οποία ένιωθε ασφάλεια, "να ικανοποιηθεί και να πειστεί ότι όλα όσα πίστευε (εννοείται για τον κατηγορούμενο) δεν ήταν μία φενάκη", αλλά και στο άγχος της για τις δικαστικές διενέξεις της τελευταίας με τον κατηγορούμενο και συγκεκριμένα "για το αν θα έχει αρκετούς μάρτυρες να στηρίξει τις θέσεις της, για το πόσα χρήματα ξόδευε για αυτήν την υπόθεση στους νομικούς της παραστάτες, ενώ λόγω και της απόστασης με τον κατηγορούμενο σταδιακά έπαυσε να έχει και τύψεις για το τι θα του προκαλούσε με αυτά που έλεγε". Τέλος, πλήρως αιτιολογημένη παρίσταται και η αθώωση του κατηγορουμένου για τις πράξεις α) της ενδοοικογενειακής απειλής σε βάρος της πολιτικώς ενάγουσας συζύγου του Ε. Κ., με τη αιτιολογία ότι, απευθύνοντάς της τη φράση (αφού προηγουμένως αυτή είχε πετάξει ένα μαχαίρι ψωμιού που αυτός είχε αγοράσει) "θα αγοράσω άλλο μαχαίρι, ελπίζω να μην το πετάξεις και ελπίζω να μη χρειαστεί να σε σφάξω", ήθελε να αστειευτεί μαζί της και όχι να την τρομοκρατήσει, αφού μέχρι τότε ούτε προηγούμενες αντιπαραθέσεις είχαν ούτε ένταση κατ' εκείνη τη στιγμή υπήρχε μεταξύ τους, αντικρούοντας έτσι αιτιολογημένα, αλλά και με την επιπλέον παραδοχή ότι η σύζυγος του "υπό το πρίσμα όλων όσων φοβόταν για τον κατηγορούμενο, παρεξηγούσε αναιτιολόγητα κάθε ενέργεια του τελευταίου...", την περί του αντιθέτου κατάθεση αυτής ότι κρατώντας μαχαίρι την απείλησε με τη φράση "εγώ κάποια μέρα θα σε σκοτώσω", β) της ενδοοικογενειακής απειλής κατ' εξακολούθηση σε βάρος της ανήλικης θυγατέρας του Ε. με την περί τα πράγματα αναιρετικά ανέλεγκτη παραδοχή ότι "δεν αποδείχτηκε ότι ο κατηγορούμενος εκείνη την περίοδο τηλεφωνούσε στην ανήλικη θυγατέρα του και την απειλούσε λέγοντάς της ότι η οικογένειά τους θα διαλυθεί αν η ανήλικη αναφερόταν σε παιχνίδια με ερωτικές παρεκκλίσεις στα οποία φέρονταν ότι συμμετείχαν αμφότεροι, ενώ ομοίως δεν αποδείχτηκε ότι εν γένει υπήρξε με οιονδήποτε τρόπο απειλητικός απέναντι στη θυγατέρα του" και γ) της παραγωγής υλικού παιδικής πορνογραφίας με την επαρκή αιτιολογία ότι δεν βρέθηκε η συσκευή usb, στην οποία, σύμφωνα με το περιεχόμενο της κατάθεσης της ανηλίκου Ε., που παρατίθεται στο σκεπτικό, είχαν αποθηκευτεί οι γυμνές φωτογραφίες των ανηλίκων θυγατέρων του. Επομένως, οι σχετικοί, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ, λόγοι αναίρεσης, με τους οποίους πλήττεται η προσβαλλομένη απόφαση με την αιτίαση ότι, η στηρίζουσα το απαλλακτικό πόρισμα του Δικαστηρίου, προαναφερθείσα αιτιολογία δεν είναι η απαιτούμενη από το Σύνταγμα και τον ΚΠΔ ειδική και εμπεριστατωμένη, είναι αβάσιμοι και απορριπτέοι, ενώ οι λοιπές εκτιθέμενες στους λόγους αυτούς αιτιάσεις περί εσφαλμένης εκτίμησης των αποδεικτικών μέσων, καθόσον εξ αυτών συνάγονται, κατά τον αναιρεσείοντα, αντίθετα συμπεράσματα από αυτά στα οποία κατέληξε το Δικαστήριο της ουσίας, είναι απαράδεκτες καθόσον αφορούν την αναιρετικά ανέλεγκτη κρίση του Δικαστηρίου της ουσίας, την οποία και επιχειρούν να πλήξουν με την επίφαση της έλλειψης ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, απορριπτομένης, μετά ταύτα, της κρινόμενης αίτησης στο σύνολο της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 27-4-2017 (αριθ...17) αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για αναίρεση της υπ' αριθμ. 204, 205, 206, 229/2016 αποφάσεως του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Ρεθύμνου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 20 Δεκεμβρίου 2017. Και Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 26 Ιανουαρίου 2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ